VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER OP DONDERDAG 15 FEBRUARI 2024

Onderwerp: Raadsbezoek aan Hoofddorp-Centrum en Hoofddorp-Zuidwest

Voorzitter: dhr. F. Sidali

De leden: mw. H.J. van den Berg, dhr. S. Blankestein, dhr. T.M. Blom, dhr. M.F. Boels, dhr. P.J. Boerman, mw. M.K. Denie, mw. N.M. Elfers, mw. K. van Goethem, mw. G.D.W. van 't Hull-Bettink, mw. J.M. Hup, mw. J.B. Kamsteeg, mw. G. Knikker, mw. A.P. Maat, mw. S. van de Meeberg, mw. A.N. Mees-Marhe, dhr. P.C.I. Meijer, dhr. E.J. van der Peet, dhr. J.G. Rip, mw. M.C.M. Roos, dhr. J.J. Schaap, mw. C.R. Smand, mw. B.C. van Straten-van Diepenbeek, mw. D.E. van der Veldt, dhr. E. Vermeulen

Griffier: mevrouw E.H.M. Ouwehand-Brussel

Portefeuillehouders: dhr. C. El Idrissi, mw. C.F.M. van der Meij, dhr. J.N.J. Nobel, mw. M.H. Ruigrok, mw. M.H.F. Schuurmans-Wijdeven, mw. M.L. Sedee-Schuitemaker, mw. M. Steffens-van de Water

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Dames en heren. Welkom bij het vervolg van de geschorste Gebiedssessie naar aanleiding van de bijzondere raadsvergadering in Hoofddorp-Centrum en Hoofddorp-Zuidwest. Helaas hebben wij op 25 januari jl. de sessie moeten schorsen vanwege technische problemen en mede daarom een speciaal welkom aan iedereen op de publieke tribune. Ik constateer dat de techniek het doet en dat de namen ook goed verschijnen, dus wat dat betreft hebben we daar geen last meer van. Dank ook aan de technici die dit mogelijk maken.
Er is bericht ontvangen van de fracties van SRH, EEN Haarlemmermeer en GEZOND Haarlemmermeer dat zij vanavond niet aanwezig kunnen zijn.
U heeft voor deze sessie een bericht ontvangen over de orde van deze vergadering. Tevens heeft u van het college een schriftelijke reactie ontvangen. En deze kunt u terugvinden op iBabs bij deze vergadering. Dan de invulling van het debat. Voor deze gebiedssessie is in totaal 2,5 uur uitgetrokken. We komen straks nog even terug op hoe het zit met de tijd. Zoals in de agenda is aangegeven wordt door middel van loting fracties gevraagd onderwerpen uit het raadsbezoek voor debat in te brengen. En voor elk door een fractie ingebracht onderwerp is zeven minuten debattijd beschikbaar. Omdat er nu een aantal fracties niet aanwezig is, zou ik u kunnen voorstellen dat we de zeven minuten debattijd echt voor de debattijd houden. Want eigenlijk was het inclusief de reactie van het college binnen die zeven minuten, maar we zouden kunnen zeggen 'we doen zeven minuten debattijd en twee minuten geven we nog even extra aan het debat om het college te laten reageren'. Dat is een voorstel van mijn kant. Als u zegt 'zeven minuten inclusief college, vinden we wel genoeg', of 'zeven minuten echt debat en twee minuten extra', kunnen we dat doen. Ik zie allemaal knikkend instemmen. Helemaal goed, dan gaan we dat zo doen.
Het woord wordt gevoerd vanaf het spreekgestoelte en onderwerpen worden slechts eenmaal besproken. Als het goed is, heeft u daar in uw voorbereiding rekening mee gehouden. De focus van vanavond ligt op het debat over de verschillende onderwerpen vanuit het raadsbezoek. Mocht er meer tijd beschikbaar zijn, dan zal dit worden verdeeld over de fracties uiteraard. Ik zal daarop toezien. Wanneer alle fracties aan bod zijn geweest, zal ik kort schorsen om de fracties de kans te geven te bespreken op welke manier zij de resterende tijd willen gebruiken. U kunt bijvoorbeeld terugkomen op

de onderwerpen die in de eerste termijn zijn besproken. Dus als u in de eerste termijn eigenlijk een debat over een onderwerp had willen voeren, maar dat was al gevoerd, dan kunt u er nog altijd in tweede termijn op terugkomen. Bij interrupties wordt u verzocht gebruik te maken van de interruptiemicrofoons. Daar zijn er drie van.
Dan gaan we nu over tot het debat en geef ik als eerste het woord aan – dan ga ik even in de vissenkom graaien, het lijkt de FIFA wel, eindelijk – Forza! Ik nodig u uit om naar het spreekgestoelte te komen.

De heer VERMEULEN: Voorzitter, dan ga ik de spits afbijten. We zijn natuurlijk niet allemaal op dezelfde plek geweest en een van de plekken waar ik wel geweest ben, samen met mijn collega Paul Vermeulen, is bij de wijkraad van Pax in Bornholm. Het gaat eigenlijk over de oudere wijken. Je ziet iets wat eigenlijk ook aansluit bij wat Forza! graag wil, dat er een oudere wijk is waar mensen de wijk als grauw en niet-groen ervaren, maar ook enorm aangegeven hebben dat ze de wens hebben om daar zelf aan deel te nemen, dat ze zelf graag mee willen werken om hun wijk groener te maken en dat ze eigenlijk de verbinding zoeken met de gemeente voor hoe we dat het beste kunnen doen. Dat is natuurlijk iets dat niet alleen in Pax speelt, maar ik denk dat er heel veel inwoners zijn in onze gemeente die best willen participeren. Dat hebben we ook kunnen zien in het onderzoek van de Rekenkamer waar de inwoners ook hebben aangegeven dat ze heel graag willen. Wat ik nu eigenlijk zou willen bespreken vanavond met elkaar is: hoe gaan we die verbinding leggen met onze inwoners die zo graag mee willen werken aan het verbeteren van hun eigen wijk?

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, ik stop de tijd even. Zou u mij kunnen helpen door even aan te geven om welke metrolijnen het gaat en welk onderwerp dat dan is? Want dan kunnen we kijken of iets behandeld is of niet. Of vraag ik u nu te veel?

De heer VERMEULEN: U vraagt mij zeker te veel, want ik ben uiteraard, zoals u me kent, op het laatste nippertje in een bus gerold en met een open mind mee gaan rijden. Het gaat in ieder geval om de wijkraad van de wijk Pax, een wijk die inmiddels sterk verouderd is, met 47% sociale huur, waardoor je eigenlijk ook een klein beetje kunt zien – dat is meteen een leermoment voor ons als raad – dat als je te veel vraagt – metrolijn 2, krijg ik door – als je te veel sociale huurwoningen hebt en te veel mensen met een laag inkomen, je uiteindelijk na verloop van tijd je voorzieningen kwijtraakt. Dus dat is misschien een leermoment voor ons als raad. Maar wat ik graag met jullie wil bespreken, is: hoe gaan wij de verbinding leggen met al die wijken die graag zelf willen participeren?

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, gaat uw gang.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Ik hoorde de heer Vermeulen met name spreken over participatie met betrekking tot vergroening als ik het goed heb. Nu hebben we heel goed in het coalitieakkoord staan dat we waar we kunnen, gaan vergroenen de komende jaren. Dus dat zal uitgevoerd worden. We hebben in Vijfhuizen een heel mooie pilot uitgevoerd, waarbij mensen ook digitaal konden stemmen over mogelijke vergroening en dan werd aan de hand van het aantal stemmen bepaald wat als eerste aangepakt zou worden. Wat mij betreft, volgens mij wordt die pilot binnenkort een keer geëvalueerd, is dat een handige manier om op die manier mensen betrokken te laten zijn.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen, vindt u het fijn als we even verzamelen of heeft u liever dat u meteen kunt reageren? Ja dus, reageert u dan maar zo.

De heer VERMEULEN: Wat ik graag zou willen doen… Mij gaat het erom dat mensen aangeven dat ze echt de handen uit de mouwen willen steken, dat ze zelf met ideeën komen. Dus niet dat wij het voor ze uitvoeren, maar dat wij samen met de inwoners zo'n wijk vergroenen. Ik denk dat dat mes aan twee

kanten snijdt. Ten eerste denk ik dat je meer kunt doen omdat de inwoners meewerken, dat we binnen het budget dat we hebben waarmee we toch al in de grote gemeente zo moeilijk uitkomen, meer kunnen doen. Dus mijn vraag is niet: welke pilots gaan we allemaal draaien? Maar: hoe gaan we samen met de inwoners dat doen?

De VOORZITTER: Dank u. Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel, voorzitter. Volgens mij bestaat er zoiets als buurtbudgetten en kunnen wijkraden, dorpen, kernen die allemaal aanvragen om zelf aan de slag te gaan met het vergroenen van hun wijk, als ze dat willen. En ik kijk even naar de wethouder. Volgens mij worden die buurtbudgetten niet altijd helemaal opgemaakt. Nee. Ik zie geen non-verbale… Ze worden dus niet altijd goed gevonden en aangevraagd, maar dat is beschikbaar en mensen kunnen, als ze dat willen, dat doen. Waarom gebeurt dat dan niet overal? Dat is misschien een onderwerp van gesprek waar we het over kunnen hebben: hoe kunnen we zorgen dat iedereen dat weet en hoe kunnen we de weg zo makkelijk mogelijk maken om die buurtbudgetten aan te spreken en in te zetten? Ik denk dat het een heel goed idee is.

De VOORZITTER: Ja, dan mijnheer Rip namens HAP.

De heer RIP: Ja. Mijnheer Vermeulen, ik had de gelukkige omstandigheid dat ik naast u zat in hetzelfde busje en ik heb het idee dat u het ook wat breder wilt trekken dan u nu schetst. Want eigenlijk schetst u dat de wijken Pax, Bornholm en Overbos een enorme vergrijzingsslag doormaken, dat daardoor voorzieningen uit de wijken vertrekken en ze vervolgens ook nog de bereikbaarheid uit de wijken zien verdwijnen omdat bushaltes worden weggehaald. Vervolgens zijn er ideeën om de verbinding tussen Bornholm en Overbos – dat kwam juist van de wijkvoorzitter van Overbos en dat was juist een mooi idee – om de hoeve De Stad Zaandam bijvoorbeeld als een soort verbindingshuis/ontmoetingshuis in te richten om twee wijken weer levensvatbaar te maken. Dan kom je eigenlijk op een punt wat ik denk dat u ook wilt aanraken. Dat is best een heel ingewikkeld punt. Hoe kunnen we nou levensloopbestendige wijken houden? Vooral houden. We maken ze, want dat vinden we mooi. Maar hoe ziet vervolgens dertig jaar later onze wijk eruit? En die discussie is veel breder, denk ik, dan wat u nu vraagt in die zeven minuten. Maar als we het concreet even over de verbinding hebben, zou mijn voorstel zijn: laten we dat voorstel van de Wijkraad Overbos gewoon eens beetpakken, de hoeve De Stad Zaandam gaan we een verbindingshoeve maken voor twee wijken. Hoe vinden we dat?

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja, u trekt het inderdaad heel breed en ik denk dat er een aantal dingen in zitten dat makkelijk op te pikken is en ook een aantal dingen dat moeilijker is. Want uiteindelijk zit je met een derde partij die het openbaar vervoer daar vormgeeft.
Nee, mijn vraag is echt: je merkt dat er inwoners zijn van die wijken die gewoon zelf de handen uit de mouwen willen steken. Dan zien we ook dat daar begeleiding is van de regiomanager die we daar hebben – de gebiedsmanager, heel goed – die eigenlijk juist die verbindende schakel zou moeten zijn, die eigenlijk de ruimte zou moeten hebben om de verbindende schakel te zijn tussen al die initiatieven die er in zo'n wijk leven en wat wij in de gemeente willen en hoe je dat samen vorm geeft. Ik hoop ook dat de wethouder inmiddels al meedenkt en daar straks ook een soort antwoord op kan formuleren hoe we dat gaan doen.

De VOORZITTER: Mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: Dank u voorzitter. Ik sta hier en ik ben meteen ook een beetje aan het denken, want ik ben het namelijk helemaal eens met de heer Vermeulen. Dus ik ben aan het denken 'wat zou de vraag zijn?' Maar ik merk het zelf ook, en ik zat niet naast u in dat busje, ik hoor natuurlijk ook die signalen in de samenleving. Het gaat volgens mij vaak mis als de gemeente iets wil en inwoners zich daarbij overvallen voelen. Daar zouden we echt vanaf moeten, want die inwoners willen inderdaad heel graag meedenken. Dat gaat om hun eigen buurt. Dus die willen ook iets en dan gaat het volgens mij niet alleen om 'we willen ook meehelpen het groen te onderhouden', maar ook om meedenken over 'waar moet het groen dan komen?' Bijvoorbeeld. Dat speelt zeker in Pax, waar dan ineens een speeltuintje verdwijnt en ineens bomen ergens anders heen moeten dan waar ze stonden. Dat is allemaal niet handig. Dat moet je gewoon afstemmen. Dat kun je best... Laten we als gemeente de verbinding zoeken. Volgens mij zei mijnheer Vermeulen dat en als hij dat zei, dan kan ik dat van harte onderschrijven.

De VOORZITTER: Zei u dat, mijnheer Vermeulen?

De heer VERMEULEN: Nee, ik ben inderdaad op zoek naar de verbinding tussen inwoners en gemeente, maar vooral naar het samen doen. Dus niet alleen ophalen wat ze willen en het voor ze uitvoeren, maar als ze aangeven 'wij willen ook heel graag helpen daarin en participeren'… Participeren is meer dan meepraten. Als jij de handen uit de mouwen wilt steken, maak daar vooral dankbaar gebruik van, dat zorgt voor verbinding in de wijk, dat mensen gewoon met elkaar op straat iets doen.

De VOORZITTER: Helder, we gaan naar een afronding van dit onderwerp. Eerst nog even de heer Rip in reactie op de heer Boerman.

De heer RIP: Ja, maar ook op mijnheer Vermeulen want hij zoekt natuurlijk naar een haakje voor een voor een oplossing. Is het misschien een idee om dit als een pilot neer te leggen bij een burgerberaad? Bent u daar zo een voorstander van? Want ik zie u eigenlijk... Ik heb het idee dat u dat ook wel heel fijn vindt.

De VOORZITTER: Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja, ik geloof niet dat ik sta te springen om een burgerberaad. We hebben een heel format waarmee we de wijken in gaan en vanuit de wijken krijgen we een heel duidelijk signaal mee 'wij hebben ideeën. Wij denken erover na, wij willen graag meedoen. Wij willen dat samen met de gemeente aanpakken'. Ik denk dat we eerst daar eens moeten beginnen voordat we een heel burgerberaad optuigen.

De VOORZITTER: Maar goed. Mijnheer Boerman? Wat wil u nog zeggen?

De heer BOERMAN: We gaan vanavond vele thema's behandelen. Het lijkt mij heel goed om elk thema af te sluiten met 'is dat niet een goed idee voor een pilot voor een burgerberaad?'

De VOORZITTER: Helemaal goed. Dan ronden we dit onderwerp af, dank u mijnheer Vermeulen. We gaan door naar de volgende. De volgende is het college op wat hier ingebracht is door mijnheer Vermeulen en anderen. Heeft u iets concreets meegekregen? Jawel toch?

Wethouder STEFFENS: Ja, dank u voorzitter. Ik heb zelf zitten meeschrijven en meedoen en ook meedenken om maar even in te gaan op mijnheer Vermeulen. Om even met het met het tweede te beginnen, participatie. Want daarna moet ik natuurlijk ook een reactie geven op mevrouw Van de

Meeberg die iets wilde weten over de eventuele onderuitputting van wijkbudgetten. Maar ik begin even met u, mijnheer Vermeulen. Ik hoorde u eigenlijk zeggen – en ik vond het wel heel mooi hoe u dat verwoordde – participatie is natuurlijk meer dan meepraten. Het is vooral ook zelf je handen uit de mouwen steken. En als u mij vraagt wat ik daarvan vind, dan zeg ik als wethouder B&O bijvoorbeeld 'nou, daar zijn we niet alleen blij mee, we zijn er de afgelopen jaren mee bezig om dat steeds meer mogelijk te maken voor mensen'. We hebben steeds meer inwoners die bijvoorbeeld een buurttuin willen, die daar ook van alles onderhouden en met elkaar in die sociale samenhang investeren. Dat is volgens mij ook wat u bedoelt. Niet alleen maar zeggen 'ik vind dit, ik wil dit, gaat u het even regelen?' Maar dat wij ook aangeven 'u kunt best een hoop en u mag het ook zelf en daar staan we achter'. Dus niet alleen vanuit B&O, maar vooral vanuit B&O zie ik dat ook echt in de praktijk gebracht worden. Ik ben het met u eens. We zijn natuurlijk met u in gesprek om het een en ander qua participatie opnieuw te gaan inrichten. En dan hoor ik uiteraard graag ook hoe de raad daarin staat.

De VOORZITTER: Mevrouw Steffens,…

Wethouder STEFFENS: Voorzitter, mag ik eerst even…

De VOORZITTER: Nee, ik ga u eerst even interrumperen en ik ga u vragen om toch even achter het spreekgestoelte te gaan staan. Ja, ik moet er zelf ook even inkomen. Ik moet even warmdraaien. Dus het is mijn fout. Dank u wel.

Wethouder STEFFENS: Ja voorzitter, ik moest al warmdraaien met dat we meteen al moesten reageren. Dat had ik helemaal niet zo in mijn hoofd zitten.
Maar dan even het tweede antwoord aan mevrouw Van de Meeberg die dacht dat er nog onderuitputting was op de wijkbudgetten. Ik zou willen dat het zo was. Met een laatste bezuinigingsronde zijn die namelijk gehalveerd, als een van de onderdelen om wat geld – dat inderdaad op dat moment qua onderuitputting niet gebruikt werd, daar heeft u gelijk in – ook niet meer beschikbaar te stellen. Maar er zijn nog dingen mogelijk, maar niet meer zoveel als we in het verleden met u hadden afgesproken.

De VOORZITTER: Ja, dat was het voor het college. Verder geen vragen meer. Dan gaan we echt naar de volgende spreker en dat is BVNL.

De heer MEIJER: Ja voorzitter, ik geef mijn tijd graag door aan een ander. Ik was bij deze schouw niet aanwezig, dus ik luister graag mee naar wat anderen te melden hebben.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik door naar de volgende. Dat is het CDA.

De heer BLOM: Voorzitter. Ik kan helaas niet een lijn melden waar ik dit onderwerp van opgehaald heb. Ik heb op het station Museumplein een gesprek aangehoord van een ondernemer die natuurbegraven wilde introduceren hier in de Haarlemmermeer. Ik wil graag over natuurbegraven spreken, kan dat?

De VOORZITTER: Dat was een inspreker.

De heer BLOM: Zeker.

De VOORZITTER: Gaat uw gang, het is uw tijd.

De heer BLOM: Dank u wel. Wij hebben een aantal aanmerkingen op dit op dit plan. Het begraven in de natuur lijkt ons wat problemen op te leveren omdat een stoffelijk overschot ook restmaterialen

oplevert, of reststoffen, die in een normale begraafplaats afgevangen worden door een drainagesysteem en op het riool weggewerkt worden. En nu komen die stoffen, als je in de natuur begraaft, in de natuur; het grondwater, het oppervlaktewater. En dit terwijl het Hoogheemraadschap Rijnland juist extra zijn best moet doen en grote investeringen moet doen om de medicijnresten uit het grondwater en uit het oppervlaktewater te houden. Dat is het eerste punt waar we dus vraagtekens bij hebben.
En het tweede punt: we leggen de bestemming op dat gebied voor meer dan honderd jaar vast. En dat in het meest dynamische deel van Nederland, waar een gemeentehuis na veertig jaar al afgebroken wordt, een kantoor na 25 jaar. Dus de bestemming leggen we vast voor honderd jaar, waarmee we dus duidelijk over ons graf heen regeren.
En dan nog wat. De hele Haarlemmermeerse ondergrond bestaat uit een kleilaag. U zult de laatste tijden wel gehoord hebben in het nieuws dat agrariërs allerlei moeilijkheden hebben met het binnenhalen van hun producten. Als die al van oktober tot nu moeilijkheden hebben om hun producten te rooien, wat voor moeilijkheden krijgen we dan wel niet als wij in die tijd onze mensen willen begraven? Zodra je een gat graaft, krijg je een gat met water. Dat is wel bijzonder, om daar je overledene aan toe te...
Dit zijn eigenlijk de drie punten waar het CDA vragen bij heeft. We willen daar graag over discussiëren.

De VOORZITTER: Nou, dan gaan we daaraan beginnen en dan begin ik met de heer Boerman.

De heer BOERMAN: Ja, dank u wel voorzitter. Ik vind het jammer dat de heer Blom vanmiddag niet mee was naar Geestmerloo want we hebben daar een prachtige rondleiding gehad. Ik wil ook graag een beetje levendig debat en geen grafstemming hier, maar volgens mij hebben we daar heel wat gezien en ook gezien dat alle problemen die mijnheer Blom aanhaalt, daar in ieder geval niet spelen. Of ze dan hier niet spelen, weet ik natuurlijk niet. Maar volgens mij is dan de gewone gang van zaken 'een ondernemer doet een aanvraag en dan komt er een beslissing en dan komt die vanzelf een keer bij ons en dan gaan wij…' Maar ik heb niet gehoord dat ik… Het lijkt mij niet handig om als raad nu al te zeggen 'dat zouden we niet moeten willen', want volgens mij is er juist heel veel behoefte, ook in deze gemeente en zou het juist een heel goed idee zijn om daar hard over na te denken.

De heer BLOM: Ik ontken zeker niet dat de behoefte er is. Het gaat er alleen om dat ik de problemen zie.

De heer BOERMAN: Ja, maar u ziet nu al beren op de weg en u gaat nu al…

De VOORZITTER: Via de voorzitter, mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: Sorry.

De VOORZITTER: Gaat uw gang.

De heer BOERMAN: Ik had niet gezien dat u mijnheer Blom het woord gegeven had. U gaat nu al iets ten grave dragen wat u nog niet eens het levenslicht heeft laten zien. Daar spreek ik mijn zorgen over uit.

De VOORZITTER: Mijnheer Blom.

De heer BLOM: Als ik iets ten grave zou kunnen dragen, zou dit onderwerp mij zeker passen.

De VOORZITTER: Dan gaan we naar de heer Schaap.

De heer SCHAAP: Ik zou even graag van het CDA willen weten wat nu precies de problemen zijn. Want de problemen die u benoemd heeft, u heeft drie punten opgenoemd. Het is jammer dat u er vanmiddag niet bij was, bij het werkbezoek. Ik ben er ook geweest. Mijnheer Boerman was er. We hebben onder andere gehoord dat de grond verhoogd wordt. Afval komt niet in het water terecht en er wordt ook op getest door de aanwezige beheerder. Het water is zelfs daar in Geestmerloo schoon op dit moment. Over rooien, volgens mij worden lichamen niet gerooid, dus daar hoeft u al helemaal niet bang voor te zijn. En als het over gaat over kleigrond, dat is de keuze van de mensen. De mensen die daar komen te liggen, hebben daar zelf voor gekozen. Die worden ook in het traject meegenomen zodat ze van tevoren weten waar ze aan beginnen.

De VOORZITTER: Mijnheer Blom, heeft u behoefte om hierop te reageren?

De heer BLOM: Ja, natuurlijk wil ik reageren. Ik heb zeven minuten, voorzitter, of niet? Ik zou zeggen: maak eens een rondje in je eigen polder om deze tijd en zie wat de problemen zijn, ook in onze natuurgebieden, zoals Venneperhout waar de bomen eigenlijk omvallen omdat ze in een plas staan, of bij Beinsdorp waar hetzelfde eigenlijk gebeurt. Wij zitten hier met een ondergrond die anders is dan in Geestmerloo.

De VOORZITTER: Geen reactie meer van mijnheer Schaap? Toch wel, mijnheer Schaap.

De heer SCHAAP: Ik kan u zeggen, als u eens mee gaat de volgende keer naar Geestmerloo, dat het dezelfde grond is op dat terrein. Het is ook voornamelijk kleigrond en daar blijven de bomen wel staan. Dus dan doen zij daar iets beter dan wij het doen.

De VOORZITTER: Mijnheer Boerman nog.

De heer BOERMAN: Ja, die was ik een beetje vergeten net, maar het gaat er natuurlijk niet alleen om dat er behoefte aan is onder de inwoners, maar er is ook behoefte onder de inwoners aan meer groen. Volgens mij is dit een uitgelezen kans. De heer Blom zei 'ja, dan hebben we dadelijk groen voor honderd jaar'. Volgens mij is dat precies de kans. Volgens mij zouden we dat juist moeten willen. We willen juist in deze gemeente meer groen inrichten en dit is een kans om dat te doen, zonder dat het heel erg ten laste komt van de financiën van de gemeente. Dus ik zie hier juist een kans in. Ik wil de heer Blom vragen waarom hij die kans op natuur niet met mij onderschrijft.

De VOORZITTER: Mijnheer Blom.

De heer BLOM: Ja, ik onderschrijf uw kansen voor groen. Als ik daar de mogelijkheden voor zie, dan wil ik dat zeker doen. Ik ben zeker een partij die het groen voorstaat. Neem mij niet kwalijk. Maar ik voorzie problemen die anderen waarschijnlijk niet zien, maar daarom meld ik ze ook hier.

De VOORZITTER: Oké, dank u wel. Dan moeten wij dit alweer afronden. Ik heb een beetje meegeluisterd, heel veel meegeluisterd, en ik heb geen vraag gehoord aan het college. Dat hoeft ook niet hè? Dus dan kunnen we gewoon doorgaan naar de volgende.

De heer BLOM: Voorzitter, ik heb geen vragen aan het college.

De VOORZITTER: Dan is dat helder. Dan kijk ik toch even naar het college of het behoefte heeft om te reageren. Nee, hè? Dan gaan we door. Ze werken al zo hard… Dan gaan we door naar GroenLinks.

De heer BOERMAN: Moet ik hier mijn pasje hebben? Nou, ik wacht toch even, denk ik.

De VOORZITTER: Daar komt mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: Nu lijkt het me oké. Ja, we zijn in beeld. Voorzitter, dank voor het woord. Deze gebiedssessie was al in 2023 en ik heb ook een beetje het gevoel 'dit was al weer een hele tijd geleden'. Er zijn veel onderwerpen waar GroenLinks toch nog iets over wil zeggen, maar ik zeg toch graag eerst iets algemeens. Ik denk dat de raad daar ook wel iets van zal vinden, dus daarom zeg ik het toch maar, ook al is het niet aan één specifieke stop te linken. Want als je al die inwoners zo beluistert, die we daar gehoord hebben, komt er eigenlijk wel een rode draad uit. De rode draad van een gemeentebestuur dat vaak met zijn rug naar de inwoners staat. We hebben nu drie gebiedssessies gehad. Alle drie zeer waardevol en interessant en dank aan alle betrokkenen, zowel ambtelijk, als de inwoners voor hun inbreng. Maar we horen eigenlijk ook steeds hetzelfde verhaal. Het maatschappelijk middenveld dat heel graag wil, dat goede ideeën heeft, maar dat vraagt, nee, schreeuwt om aandacht, maar het elke keer maar niet krijgt. Of het nu gaat om jongeren die een plek willen om te chillen, om huisartsen die letterlijk van levensbelang zijn maar hier steeds voor een dichte deur lijken te staan, of om De Heimanshof in verval. Of sportverenigingen die om minimale faciliteiten vragen. Of om de revitalisering van wijken als Overbos en Pax. Elke keer, steeds vaker krijgen wij de indruk dat het college veel meer aandacht heeft voor het nieuwe dan voor het bestaande en juist daardoor het essentiële, het sociale cement in onze samenleving, steeds verder onder druk komt te staan. Natuurlijk, wij snappen ook heel goed dat niet alles kan, dat geld en ruimte en capaciteit schaars zijn. En dat veel van de vragen van de insprekers toch daarop neerkomen en dat we ook heel veel mensen op deze avonden niet horen. Maar nu doemt toch te veel een beeld op van een overheid die eigenlijk ook niet wil, die verdraaid weinig integrale visie heeft op de centrale vraag: wat voor gemeente willen we nu eigenlijk zijn? En hoe betrekken we onze eigen inwoners daarbij? Als we het rapport van de Rekenkamer tot ons nemen, gaat het voor ons ook daarom, om hoe je samen een samenleving bouwt. Dat is niet door alleen de behoefte van enkele ondernemers tot in het oneindige te faciliteren, maar net zo goed de behoefte van de inwoners serieus te nemen en te kijken hoe je dat samen handen en voeten geeft. Inwoners die willen sporten, die willen samenkomen, die willen meedenken over hun wijk. Inwoners die een goed onderhouden en veilige buurt willen voor hen en hun kinderen, waar ze niet van hun sokken worden gereden, waar ze samen oud kunnen worden. En dan past het dus niet om inwoners die hiervoor komen pleiten te verwijzen naar de actualisatie van de commerciële voorzieningen. Het gaat niet alleen om die supermarkt. Hoe belangrijk ook. De wereld is geen winkel. Haarlemmermeer is geen parkeerplaats of een landingsbaan met een aantal huizen erop. Laten we eens ophouden het ook zo te behandelen en proberen er iets meer een samenleving van te maken. De inwoners willen wel, geven ze aan. Nu nog ons gemeentebestuur.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan ga ik voor een interruptie naar de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, dank u wel. Ik hoor eigenlijk een heel lang verhaal. Eigenlijk hoor ik 'laten we de maatschappij bottom-up organiseren, van onderaf aan, in plaats van vanuit de ivoren toren'. Ik geloof niet dat het een ivoren toren is, maar ik geloof wel dat we in een gemeente met zoveel dorpskernen en zoveel eigen culturen eigenlijk, wat moeite hebben om de aansluiting te vinden met de wensen die inwoners hebben en hoe we daar als gemeente mee omgaan. En ik hoor heel goed wat u zegt, want dat is eigenlijk waar we bij Forza! ook naar op zoek zijn; hoe laten wij onze inwoners eigenlijk doen wat ze willen doen? Hoe laten we ze leven zonder dat we ze in de weg zitten, maar geven we ze juist de ruimte om dat te doen en waar nodig te ondersteunen? Als dat is wat u zegt, heeft u ons aan uw zijde want dat is waar wij ook naar op zoek zijn. Ik gaf net al aan – ik noemde het net verkeerd, maar

dat bleek de gebiedsmanager te zijn – dat we gebiedsmanagers hebben en dat zijn eigenlijk de mensen bij uitstek die de verbinding zouden kunnen maken met hun gebied en met ons hier in de raad. Laten we die nu eens veel meer inzetten en veel meer de ruimte geven om samen met ons en met de mensen in wiens gebied ze zijn, zo'n gebied vorm te geven.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik ga gewoon naar de heer Rip.

De heer RIP: Ja, ik moest er even over nadenken, want van alles wat u zegt kun je iets vinden. Het is erg hoog over. Maar dan verplaats ik me even in de mensen die op de tribune zitten. Wat zouden die nou meenemen van het betoog van GroenLinks? Want we gingen natuurlijk naar Bornholm en Pax en Overbos en daar komen gewoon concreet lokale voorbeelden voorbij. Dus ik wil aan mijnheer Boerman vragen, want daar gaat deze avond over, probeert u het te even te verkleinen tot een concreet voorbeeld dat we op die avond zagen, in welke metrolijn we ook zaten, om te kunnen bespreken. Want dit lijken de algemene beschouwingen wel.

De VOORZITTER: Mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: Ja voorzitter, dat zijn ze ook geworden. Dat geef ik meteen toe, maar dat komt ook omdat we deze avond twintig mensen gehoord hebben, twintig mensen die eigenlijk allemaal een verhaal hadden waar steeds hetzelfde in terugkwam. Daarom hebben wij ervoor gekozen het ook zo te benoemen. Natuurlijk kun je ingaan op de inwoners aan de Waddenweg of aan de Hoofdweg, of in Pax, of in Overbos. Maar het gaat erom dat we elke keer het signaal krijgen 'gemeente, ga nou met ons in overleg, ga nou met ons samen kijken hoe we het kunnen oplossen'. Ik ben er heel blij mee dat we als raad gezegd hebben 'we gaan naar die inwoners toe', maar ik vind dat we te vaak horen van die inwoners 'we hebben het al zo vaak geprobeerd en we krijgen maar geen gehoor'. Dat signaal wil ik vanavond meegeven.

De VOORZITTER: De heer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Ja, dank u wel voorzitter, want we hebben het over metrolijnen en ik denk dat het mooie is van een metrosysteem als het goed functioneert, dat er ook een goede informatievoorziening is. Dus je hebt mooie borden. Je ziet alle lijnen en je weet de weg te vinden. Als je die niet hebt, wordt het verdomd lastig. Wat wij eigenlijk elke keer ophalen, niet alleen uit deze sessie, maar uit andere sessies ook, is dat het vooral gaat over dat mensen of ondernemers of verenigingen de gemeente niet weten te bereiken, dat ze niet weten waar ze moeten aankloppen. Ik denk dat dat de basis is, de dienstverlening. Dat is de eerste ingang. Ik denk dat we daar nog wel wat te winnen hebben, met name om die toegankelijkheid te verbeteren. Dat gaan we misschien volgende week of over twee weken ook nog bespreken want het komt ook uit dat onderzoek naar voren. Maar een metrosysteem werkt alleen als de informatievoorziening op orde is.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik naar de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Dan wil ik toch reageren, ook op wat mijnheer Rip zei. Het zijn geen algemene beschouwingen. U heeft gewoon een rode draad ontdekt in de bezoeken die we tot nog toe hebben gedaan. Dat is dat we nog wat moeite hebben, ook als raad, hier in deze zaal in Hoofddorp, om de aansluiting te vinden met onze inwoners. Dat is wat mijnheer Van der Peet ook al zei. Ik denk dat dat echt iets is dat wij onszelf moeten aantrekken als raadsleden, dat het college zich moet aantrekken en dat de hele organisatie zich moet aantrekken. Want we zijn er tenslotte voor onze inwoners. Althans, zo heb ik het altijd ervaren.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Van Straten.

Mevrouw VAN STRATEN: Dank u wel voorzitter. Dat niet alles perfect gaat, is volgens mij normaal. Ik constateer toch iets anders dan wat hier neergezet wordt. Als je alle verhalen hoort, alle pitches die zijn gedaan, en daarna de reactie van het college daarop leest, zie je bij negen of acht van de tien 'daar zijn we al mee bezig, we zijn in overleg'. Dus er wordt wel degelijk geluisterd. Soms weten participerende groepen niet eens van elkaar dat er ook naar anderen wordt geluisterd en niet alleen naar hen en dat het daarom iets langer duurt dan ze zouden willen. Maar ik heb toch wel moeite met het beeld dat hier geschetst wordt, want het is gewoon niet zo. Dat kunt u zelf lezen. Dat kan mijnheer Boerman zelf lezen in de reactie van het college.

De VOORZITTER: Mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: Ik kan vrij goed lezen, moet ik eerlijk zeggen. Ik kan niet altijd heel goed spreken, maar dit kan ik wel. Volgens mij hebben we daar ook in gelezen, en dat lezen we ook heel vaak, 'ja, we zijn er al mee bezig', maar dat lezen we in een reactie op. Ik zou zo graag willen dat we er al mee bezig waren. We hebben vanavond een vraag gesteld over de Spieringweg. Dat is een punt dat echt al vaker terugkomt. En dan kunnen we elke keer lezen 'we zijn er al mee bezig', maar dat is dan op een gegeven moment niet meer voldoende. Voor deze raad zou dat ook niet meer voldoende moeten zijn 'we zijn er al mee bezig'. We willen dat concreet hebben en dan lijkt het me logisch dat we daar… Dan moeten we onszelf ook aankijken. Dat geef ik meteen toe, maar dat hebben we ook gedaan door die gebiedssessies te gaan organiseren. Volgens mij is dat een manier waarop de raad het gaat ophalen, maar ik denk nog steeds dat er meer nodig is. Voor ons allen hè? Ook voor ons.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Straten, wilt u daar nog op reageren?

Mevrouw VAN STRATEN: Ja, dank u wel voorzitter. Onze wetgeving heeft mijnheer Boerman ook een instrument gegeven als volksvertegenwoordiger. Als hij het op een gegeven moment genoeg vindt en hij wil een doorbraak forceren, dan heeft hij daar instrumenten voor. Dus die zou ik inzetten, als ik u was.

De VOORZITTER: Helder. Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel, voorzitter. Ik ben het wel eens met mevrouw Van Straten dat er heel veel al wel gebeurt en dat er ook heel veel dingen wel goed gaan en tegelijkertijd snap ik ook het signaal dat mijnheer Boerman geeft. We hebben ook meegemaakt bij een van die gebiedssessies dat een inwoner naar ons toe kwam en vroeg 'ik wil graag meer leden voor mijn club. Kunnen jullie mij daarbij helpen?' Dus wij krijgen soms ook vragen waarvan wij ook denken 'ja, dat moet je gewoon zelf doen'. Dus mijn handreiking aan mijnheer Boerman is, ik snap wat u zegt, want heel veel mensen weten niet altijd wat er speelt. Dus misschien – er gebeurt al heel erg veel – kunnen we iets doen aan de manier waarop we daarover communiceren met onze inwoners? Heel veel mensen komen niet stemmen. Waarom niet? We kunnen er alleen maar naar gissen. Ik begreep ook dat we binnenkort beginnen met huis-aan-huisbezoeken in sommige wijken om informatie op te halen, maar je kunt ook iets brengen. Misschien – daar hebben we het net ook al over gehad toen het ging over wijkbudgetten, niet iedereen weet daarvan – gaat het niet zozeer om de daadkracht van het college en alle ambtenaren die aan het werk zijn voor al onze inwoners, maar moeten we anders communiceren en moeten we het daar eens over hebben met elkaar.

De VOORZITTER: Dan gaan we dit zo afronden. Ik zie de heer Rip toch nog even? Gaat uw gang.

De heer RIP: Ja graag, want het gaat natuurlijk om de essentie van je dienstverlening en mevrouw Van Straten zegt het ook terecht, er gaan ook heel veel dingen goed hier. Dat moeten we vooral niet vergeten. Maar waar het in de essentie om gaat, wat mijnheer Boerman schetst, in al die drie sessies die we tot nu toe gehad hebben, en het zal in de vierde op 21 maart a.s. niet anders zijn, denk ik, is het nakomen van afspraken. We horen te veel dat er gebeld wordt en dan krijg je een reactie 'wij bellen u terug' en dan wordt er niet teruggebeld. Het zijn details, maar o, zo waardevol voor mensen die zich vrijwillig inzetten voor hun eigen leefomgeving. Dus ik denk dat we best wat dingen mee kunnen nemen. Maar ik had liever wat concreter punten gehad in de wijken zelf die we kunnen bespreken. Maar goed, ik mag zo meteen ook nog aan de beurt komen, dus dat komt wel goed.

De VOORZITTER: Daar gaan we voor zorgen en ik denk dat u elkaar misschien in de schorsing nog zult opzoeken en het misschien in tweede termijn daar nog over kunt hebben. Ik dank u hartelijk, mijnheer Boerman. Dan kijk ik even naar het college. U wijst naar het college, maar er is niet echt een vraag gesteld. U heeft ook geen behoefte toch? Nee? Dan gaan we gewoon door. Even kijken. U wordt op uw wenken bediend, mijnheer Rip. HAP is aan de beurt.

De heer RIP: Voorzitter, dank. Gelukkig heeft mijn voorganger, mijnheer Boerman dat ook al meegegeven, maar ik wil ook vanuit mijn fractie in ieder geval de organisatie enorm bedanken voor de leuke manier waarop we het veld ingaan om met inwoners en ondernemers te spreken. Aan de organisatie daarachter een waar compliment. Daar wilde ik mee beginnen.
Er is al veel gezegd en het raakt eigenlijk heel veel onderwerpen. Mijn fractie is vooral metrolijn 3 bijgebleven. Dan gaat het vooral over de ondernemers in Graan voor Visch-Zuid. Daar zitten dingen waarvan ik toch wel een beetje geschrokken ben. Dat heeft ook alles te maken met communicatie, communicatie, communicatie. We hebben daar een Wet voorkeursrecht gemeenten opgelegd, terecht. Daar zijn we met zijn allen bij geweest. Maar we merken dat er bij ondernemers ongelooflijke onzekerheid insluipt. Je ziet dan, en met name bij een ondernemer – ik zal zijn naam niet noemen – wiens nazaten nog wel eens op een racebaan racen. Die hebben wij gesproken en dat gaat door merg en been. Dat is een familie die hier geboren en getogen is en al eens een keer heeft moeten verhuizen vanwege het algemeen belang van onze samenleving. Nu dreigt die weer in een verdomhoekje terecht te komen. Het gaat mij erom dat wij horen dat men gewoon op communicatief vlak niets hoort. Dus die onzekerheid wordt groter. Je weet niet of je in aanmerking komt voor de Wet voorkeursrecht gemeenten en je weet ook niet je planning voor de toekomst als ondernemer, moet ik wel of niet investeren? Kortom, ik hoop dat we daar iets meer concreet dingen kunnen verbeteren, want 'nee' is ook een antwoord, maar als je niets hoort… Er is niets ergers dan dat je niets hoort en de onzekerheid maar groter wordt. Dus ik hoop dat we in het kader van die ondernemers iets kunnen betekenen.
Dat neemt niet weg dat we daar ook inspiratie hebben opgehaald, met name in Graan voor Visch-Zuid en ook in Hoofddorp-Noord, want het idee is al gelanceerd dat we woon-werken op bedrijventerreinen wat meer moeten onderzoeken en daar met zijn allen een initiatiefvoorstel voor moeten maken. Er zijn partijen die daar al mee bezig zijn. Maar een woon-werkcombinatie op die bedrijventerreinen die erg verouderd zijn, zou misschien een heel grote win-win kunnen betekenen voor iedereen.
Een lang verhaal, maar uiteindelijk gaat het om de ondernemers, de lokale ondernemers bij wie de onzekerheid op dit moment erg groot is.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik naar mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Dank u wel voorzitter. ik heb eigenlijk twee dingen gehoord. Volgens mij een vraag aan het college 'kunt u die mensen duidelijkheid verschaffen, zodat ze weten 'ben ik iemand die

uitgekocht gaat worden, of ben ik dat niet?' En het tweede, heel terechte punt dat mijnheer Rip aanhaalt, is dat als wij op een gegeven moment zeggen 'we willen ergens wonen', we dat wonen daar ook mogelijk moeten maken. Ik denk dat we niet in één keer naar een gebiedsontwikkeling kunnen waar zoveel belangen zijn dat je daar in een keer plat kunt gooien en nieuw kunt bouwen. Ik denk dat dat organisch moet groeien, maar dan moet je ook de ruimte geven - denk ik, en ik hoor graag hoe anderen daarover denken – om ondernemers die daar zitten, die daar ruimte hebben, waar misschien zelfs al mensen wonen, om daar een legale status aan te geven, als je graag wilt daar wordt gewoond. Ik denk dat we eens na moeten gaan denken op welke manier we dat vorm moeten geven.

De VOORZITTER: Dat was niet zozeer een reactie op mijnheer Rip. Dan ga ik naar mevrouw Van 't Hull.

Mevrouw VAN 'T HULL: Ik ben natuurlijk altijd van het ruimte geven. Niet voor niets hebben we aan het begin van deze avond een motie ingediend met de hele raad om meer ruimte te geven voor werk. Als ik de heer Rip zo hoor kunnen we wel met elkaar concluderen dat wij een heel groot hart hebben voor ondernemers, onze lokale ondernemers die een belangrijke zorgtaak hebben in onze gemeente om ons voorzieningenniveau hoog te houden. Ik ben ook heel erg blij dat we nu met een werkcoöperatie aan de slag kunnen, als we inderdaad met zijn allen voorstemmen, om te kijken hoe we ruimte kunnen bieden voor werk. Een vraag terug aan mijnheer Rip. U gaat van de communicatie over naar 'ik wil ruimte geven voor die ondernemers', maar ik begrijp niet helemaal zozeer de sprong naar woningen.

De VOORZITTER: Mijnheer Rip.

De heer RIP: De gezamenlijke ondernemers die namens Graan voor Visch-Zuid ons te woord stonden, vanuit de BIZ, werd er ook heel nadrukkelijk gevraagd 'hoe worden de ondernemers zelf betrokken bij de toekomstplannen van Hoofddorp?' Dat was gewoon de centrale vraag. En de ondernemer die ik specifiek belicht van wie ik de naam niet zal noemen, kwam apart en die zei 'ja, luister ik heb brieven gestuurd en ik krijg gewoon geen antwoord'. Dat is de combinatie die ik probeer te maken met de kansen die zich voordoen op die bedrijventerreinen waar het lastig is met een Wet voorkeursrecht gemeenten en de dienstverlening en de communicatie. Dat heeft allemaal met elkaar te maken. Dat is de combinatie die ik zoek. Dus uw motie hebben we niet voor niets mede ingediend. Maar ik denk dat de woningbouw of de woon-werkcombinatie ook heel belangrijk is. Wij denken dat we dan een ongelooflijke win-win maken, dus daarmee kunnen we, denk ik, iedereen helpen.

De VOORZITTER: Mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: Voorzitter, mijnheer Rip vraagt om duidelijkheid, maar volgens mij is dat nu juist het moeilijke in dit gebied. Want we hebben met zijn allen gezegd 'we willen die transformatie naar woningbouw'. Dat moeten we ook niet uit het oog verliezen, en dan gaan we niet zeggen 'ja, dan gaan we ook heel veel ruimte voor werk maken', want als we een transformatie doen, dan doen we een transformatie. Dan moet je daar ook wel duidelijk in zijn en zo duidelijk mogelijk, maar zeker de ene ondernemer waar u het over heeft, wiens naam ik hier niet zal noemen – het wordt een soort voorbeeld maar dat moet het helemaal niet zijn, het is juist een heel fijne ondernemer – moeten we de duidelijkheid bieden die we kunnen bieden. Maar als dat niet kan, dan weet ik niet precies wat de vraag van mijnheer Rip is.

De VOORZITTER: U wilt reageren op mijnheer Boerman? Zullen we eerst even mijnheer Rip laten reageren, dan kom ik zo bij u.

De heer RIP: Ik zal het wat concreter maken. Als je als ondernemer een brief stuurt naar de gemeente met de vraag 'beste gemeente, komt mijn bedrijf in aanmerking voor de Wet voorkeursrecht gemeenten?' en je krijgt geen antwoord, maar je leest een dag later in de krant dat je toevallig wel in de plannen voorkomt, heb je een probleem. Daar zit het punt. Daarom zei ik ook 'nee is ook een antwoord', maar als ondernemers een brief sturen en ze krijgen geen antwoord en vervolgens in de krant lezen dat wel in de tekening staat dat ze weg moeten, dan is er iets mis. Ik probeer… Er zal ongetwijfeld een reden voor zijn, maar we moeten proberen dat tot nul te krijgen, alhoewel iedereen wel fouten maakt, dus het zal altijd wel een keer gebeuren, maar we moeten er aandacht voor vragen.

De VOORZITTER: Houdt u de antwoorden wel een beetje kort, we moeten de tijd goed benutten en we zitten eigenlijk al over de tijd heen maar ik heb mijnheer Vermeulen, dat hij nog op mijnheer Boerman mag reageren en dan sluit ik af met mijnheer Van der Peet.

De heer VERMEULEN: Dank u wel. Ik wil aan mijnheer Boerman meegeven, en dan hoop ik dat hij dat met mij eens is, dat de fractie van Forza! het heel belangrijk vindt… De gemeente heeft een bepaalde strategie. De gemeente kent een strategie en wil daar bepaalde aankopen doen en de gemeente wil uiteindelijk in het hele gebied woningbouw. Dus wat ondernemers willen weten: ben ik degene voor wie u de Wet voorkeursrecht gemeenten gaat inzetten, of ben ik niet degene maar wilt u uiteindelijk wel op mijn terrein woningbouw? En als er op mijn terrein woningbouw moet, mag ik dat dan zelf doen? Hoe ziet u dat voor zich? Bent u het met mij eens dat we de ondernemers daar gewoon de zekerheid moeten bieden wat we van ze verwachten en wat we met ze gaan doen en dat je niet zomaar een strategie kunt uitstippelen zonder dat je dat precies bekendmaakt aan de ondernemers ter plekke?

De VOORZITTER: Bent u het daarmee eens, mijnheer Boerman?

De heer BOERMAN: Voorzitter, als we hier een kaart zien en we nemen daar een besluit over, dan is dat besluit genomen en dan moeten we dat ook aan de inwoners meedelen. Dat lijkt me aan alle kanten helder. Waar ik een beetje tegen ageer, is dat er elke keer gesproken wordt over 'de gemeente wil', maar het is ook wat wij hier afspreken hè? Wij willen.

De VOORZITTER: Dan ga ik naar mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Dank u wel voorzitter. Mijnheer Rip had het over communicatie maar ik denk dat het ook om informatie gaat, want voor zover wij hebben begrepen, hoef je als je gewoon wilt blijven ondernemen, niet weg. Het is alleen op het moment dat je het pand wilt verkopen dat de gemeente als eerste een bod mag doen. Maar dat heeft dus ook te maken met informatie over 'hoe werkt die wet nu eigenlijk en is die op mij van toepassing en zo ja, wanneer?' En dan ook nog even het tweede puntje dat mijnheer Rip aanraakt, de combinatie wonen en werk. Volgens mij zitten daar ontzettend veel haken en ogen aan en creëren we daarmee een heel groot probleem, zeker ook voor ondernemers die daar zitten en moeten we daar zeker niet aan, maar we gaan er vast en zeker nog een keer over spreken.

De VOORZITTER: Ja, mijnheer Meijer, 'ter afronding mijnheer Van der Peet', zei ik.

De heer MEIJER: Ja, sorry voorzitter, maar ik wil toch even naar mijnheer Van der Peet duidelijk maken dat dat voorkeursrecht ook inhoudt dat een ondernemer niet mag uitbreiden. Dus dat is ook erg… Ze zitten gewoon klem en dat is natuurlijk wel een groot probleem.

De VOORZITTER: Waarvan akte. Mijnheer Rip. Ik durf het bijna niet meer te vragen aan het college. Ik kijk ze wel even aan. Ja? Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Voorzitter, dank u wel. Allereerst zou ik aan mijnheer Rip willen vragen om na afloop gewoon even de naam van de specifieke ondernemer te delen. Ik vind het chic van u dat u dat niet in de zaal doet, want als iemand een brief stuurt en daar geen antwoord op krijgt, is dat hoe dan ook niet goed gegaan.
Maar ik weet één ding zeker, u heeft mij de opdracht gegeven om ook met die ondernemers in gesprek te gaan en te blijven. Dat heb ik ook gedaan en ik ben ook op een aantal BIZ-vergaderingen geweest. Daar hebben alle ondernemers die daarbij zijn aangesloten ook vragen kunnen stellen zoals 'wat betekent het voor mij? Wat betekent dit nu voor mijn onderneming? Wat als ik wil uitbreiden? Wat als de gemeente toch niet mijn pand of perceel koopt? Hoe gaat het dan verder in zijn werk?' Dat is eigenlijk heel eenvoudig, als een ondernemer daar zit en niet van plan is te verkopen, dan is er niets aan de hand. Wil een ondernemer uitbreiden, dan is er op dit moment wel iets aan de hand want we hebben tegen elkaar gezegd 'we moeten eerst met elkaar de ruimtelijke plannen goed vaststellen'. Want stel er zit nu een ondernemer die – ik noem maar iets – in potentie bijvoorbeeld een grotere milieucirkel nodig heeft, dan is dat heel erg onhandig als je bij wijze van spreken na afloop daar met elkaar woningen wilt realiseren. Dus daar gaan we nu niet in mee. Dus als er een ondernemer komt met een aanvraag 'ik wil iets uitbreiden bij mijn bedrijf', dan houden we die boot nu af, dat hebben we overigens ook gewoon eerlijk en open gecommuniceerd, totdat we die randvoorwaarden met elkaar geschapen hebben, waaronder het ontwikkelkader, maar ook het verder uitwerken van omgevingsplannen. Maar als een ondernemer aan ons zijn of haar pand aanbiedt, want dat moet vanuit de Wet voorkeursrecht gemeenten, is hij of zij op het moment dat wij het niet kopen vrij het aan een ander te verkopen. Dat is in principe hoe het werkt.
Dus ik hoor ervan op dat er blijkbaar een ondernemer is die iets wil verkopen en geen antwoord krijgt, want we zijn ook wettelijk verplicht om binnen een bepaalde termijn antwoord te geven en doen we dat niet, dan mag hij alsnog verkopen. Dus ik denk dat de vraag van de ondernemer niet zit op verkoop maar op iets anders. Alsnog wil ik het graag weten en vind ik dat die ondernemer namens het college een antwoord moet krijgen.
Juist omdat het zo complex is, ben ik ook bij een aantal van die avonden geweest. Als er weer een avond wordt georganiseerd en er wordt mij gevraagd te komen, en dan gaan we er gemakshalve van uit dat het in de agenda past, kom ik daar gewoon wederom naartoe. Er is al een aantal van die avonden geweest, ook trouwens georganiseerd door de gemeente, niet alleen door de BIZ. Dus er zijn echt volop gelegenheden geweest, maar ik vind het vervelend te horen dat er blijkbaar toch een ondernemer is die geen reactie krijgt.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik denk dat u elkaar weet te vinden over concrete… U mag nog een laatste reactie geven.

De heer RIP: Het laatste woord. Natuurlijk weet ik dat het college, bij monde van wethouder Nobel, heel veel inspanningen doet om dat in goede banen te leiden. Mijn punt is dat we op metrolijn 3 dit soort signalen krijgen en het is onze taak om vandaag die verbinding te leggen met het college en deze signalen over te brengen. En de inhoud van de brief ken ik helemaal niet, het viel ons op en vandaar dat we er aandacht op vestigen, maar ik zal u na afloop vertellen over wie het ging.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we door naar de volgende, dat is D66. Aan het woord is mevrouw Van de Meeberg namens D66.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik had eigenlijk verwacht dat dit onderwerp dat wij nu willen inbrengen, al aangekondigd zou zijn, dus ik ben blij verrast dat wij nu de eer hebben. Wij hebben op De Heimanshof een vurig betoog gehoord, ruim buiten de tijd, van mijnheer Heimerikx, die

daar ook aanwezig was, die dat vol vuur heeft verteld. Het was een mooi verhaal over nut en noodzaak van maatschappelijke voorzieningen. Hij stelde daar voor om een soort laddertoets te doen om te kijken bij hoeveel inwoners je welke voorzieningen moet hebben. En dat kan je natuurlijk doen voor nieuwbouwwijken. Maar misschien zou je dat ook met terugwerkende kracht voor oude wijken kunnen doen. Wij hebben daar verloskundigen gesproken en we hebben huisartsen gesproken die allemaal aangeven 'joh, wij kunnen het eigenlijk niet meer betalen, ons zorgsysteem zorgt ervoor dat wij een bepaalde prijs wel of niet vergoed krijgen voor de huur van een praktijk. We zitten klem.' We horen steeds vaker van mensen dat zij geen huisarts kunnen vinden in onze gemeente. Dat willen we ook niet, volgens mij. Nu heb ik nog vers in mijn herinnering dat net voor de laatste verkiezingen wij een motie hebben ingediend…. Nee, ik moet het goed zeggen, een amendement hebben ingediend. Samen met GroenLinks toen. Het ging toevallig over Graan voor Visch-Zuid, als ik het me goed herinner. Wij hebben daarin aandacht gevraagd voor altijd rekening houden met maatschappelijke voorzieningen bij nieuwbouwwijken. Gek genoeg heeft toen de fractie waar mijnheer Heimerikx toen in zat, tegengestemd. Dat amendement heeft het dus toen niet gehaald, dus ik dacht 'ik ga van deze gelegenheid gebruik maken om dat weer onder de aandacht te brengen'. Wij hebben het echt goed uitgelegd gekregen. Er moet rekening gehouden worden met maatschappelijke voorzieningen en dat gaat dus over huisartsen, verloskundigen, maar ook een buurthuis en een gymzaal en dat soort dingen, voor nieuwbouwwijken, maar ook met terugwerkende kracht voor oude wijken. Dus het voorstel is, ik zou het college willen vragen, en ik wil eerst ook vragen aan de raad wat men ervan vindt, vinden wij het een goed idee om het college te vragen met een voorstel te komen om gewoon standaard bij elke wijk aan te geven 'als je zoveel inwoners hebt, heb je toch minstens zoveel vierkante meters voor huisartsen nodig'. Dus om een soort laddertoets, zoals dat dan heet, waar de heer Heimerikx het over had te ontwikkelen voor maatschappelijke voorzieningen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik naar de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Nou, om de een of andere reden sta ik hier elke keer als eerste, maar ik ben in ieder geval blij dat we wat betreft die eerstelijnszorg vorige week al een motie hebben aangenomen om daar echt met voorrang naar te kijken. Wat dan het andere betreft, ik heb de indruk dat dat iets is wat we in deze gemeente al doen, dat er vaak ook wordt gekeken of misschien een sporthal of sportzaal die net buiten de wijk valt, nog capaciteit over heeft en dat er echt wel gekeken wordt naar wat nodig is. Dus ik zou dan van het college willen horen: wordt er nu om iets totaal nieuws gevraagd en zo ja, hoe gaan we dat dan doen? Maar ik had eigenlijk het gevoel dat we waar u om vraagt al wel doen.

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Ja, dat zou ik ook best willen, maar wij hebben toen, in 2021 volgens mij, een amendement ingediend omdat daar juist werd aangegeven 'dat gaan we niet meer zo duidelijk doen. We gaan gebruik maken van andere wijken'. We zien ook met elkaar – en dat is gewoon een feit dat we met elkaar kunnen constateren – dat er te weinig huisartsen in Haarlemmermeer zijn. Er is te weinig plek in de wijk voor praktijken en voor verloskundigen, fysio's en dat soort dingen allemaal. Dus we moeten daar wel iets mee.

De VOORZITTER: Dan ga ik verder met mijn lijstje, de heer Boerman.

De heer BOERMAN: Ja, dank voorzitter. Volgens mij raakt ditzelfde punt heel erg aan de discussie die we hebben als het gaat over de zogeheten areaalsystematiek. Dat gaat ook over 'wanneer is dan de volgende drempel dat we bepaalde voorzieningen moeten hebben?' Het zou mij heel wat waard zijn als we dat niet alleen beperken tot zorgvoorzieningen, maar ook, zoals mevrouw Van de Meeberg zegt,

bekijken waar het gaat om sportvoorzieningen, waar het gaat om culturele voorzieningen. Ik zou het heel fijn vinden als we een soort graadmeter zouden hebben, zodat we kunnen zeggen 'wat dat betreft doen wij het beter dan andere gemeenten', of 'niet slechter dan andere gemeenten', zodat we in ieder geval weten 'per wijk kun je rekenen op zoveel voorzieningen'. Niemand kan daar rechten aan ontlenen, maar het zou wel heel goed zijn om daar een soort benchmark voor te hebben.

De VOORZITTER: Ik wil even tussendoor vragen om toch iets meer aandacht voor degene die spreekt. Ik hoor wat geroezemoes hier en daar, links en rechts bent u met elkaar in gesprek. Dat is allemaal goed. Maar houd het even binnen de perken, want we moeten ons wel kunnen concentreren op hetgeen gezegd wordt. Even kijken. Mevrouw Van de Meeberg, dat is gewoon een toelichting van de mijnheer Boerman. Dan ga ik naar mijnheer Rip.

De heer RIP: Mevrouw Van de Meeberg, u snijdt een punt aan. Ik zat toevallig ook in het lijntje bij mijnheer Heimerikx en De Heimanshof. Ik sluit me wel een beetje aan bij mijnheer Vermeulen. Volgens mij doen we al heel veel. Ik zou dan de opdracht niet aan het college mee willen geven, maar aan onszelf. Want het college heeft het heel druk, daar horen we elke keer over personeelstekort, dus ik wil ze ook niet te veel belasten. Maar laten we zelf die opdracht geven, laten we een initiatiefvoorstel maken en dan kijken we hoe ver we komen. Als het gaat om de kant van de HAP, dan willen wij heel graag levensloopbestendige wijken proberen te creëren voor in de toekomst. En hoe kom je daar dan? Wat als je daar eenmaal bent en wat heb je er in die tussentijd voor nodig? Dus dat soort initiatiefvoorstellen. Dan komen die voorzieningen vanzelf.

De VOORZITTER: Helder. Dan ga ik naar mevrouw Kamsteeg.

Mevrouw KAMSTEEG: Ja, dank u wel. Ik kan het helemaal eens zijn met mevrouw Van de Meeberg met dat plan. Ik wil haar wel vragen of het concreter kan. Ik weet niet of dat bestaat, maar zou je het niet kunnen specificeren tot een aantal vierkante meters per inwoner? Dat we niet zomaar zeggen 'het moet er komen', maar dat je echt concreet in het plan aangeeft om hoeveel vierkante meters het dan gaat?

De VOORZITTER: Mevrouw Van de Meeberg.

mevrouw VAN DE MEEBERG: Dat was precies mijn voorstel. Daarom dacht ik ook… En ik begrijp mijnheer Rip dat hij iets met een initiatiefvoorstel wil doen. Dat vind ik ook een heel goed idee. Laten we dan ook kijken naar oude wijken, want ik heb het idee dat we daar wat achterstand in hebben als het gaat over dit soort onderwerpen. Misschien niet alleen over dit soort onderwerpen, maar ook op dit soort onderwerpen. Maar ikzelf, en ik denk ook de meeste mensen in de raad, hebben niet echt de expertise in huis om te zeggen 'als er zoveel inwoners zijn, moet je zoveel huisartsen hebben'. Daarom... Ja, mijnheer Heimerikx steekt achter in de zaal zijn hand op. Dat is mooi, maar daarom dacht ik ook 'laat ik nu voorleggen in dit gesprek om het college te vragen om met een voorstel te komen, zodat wij. daar zelf verder mee aan de slag kunnen'.

De VOORZITTER: Helder, dan kijk ik naar mevrouw Mees.

Mevrouw MEES: Ja dank u wel voorzitter. Wij kunnen het eigenlijk ook steunen. Wij zijn ook continu op zoek naar 'wat kunnen we nou doen om te zorgen dat die maatschappelijke voorzieningen op orde komen?' We denken dat we al een paar stappen hebben gezet. We hebben vorige keer een motie aangenomen waarin we informatie hebben gevraagd. Ik heb wel de vraag aan het college als het gaat om bestaande wijken, wat daar eventueel nog mogelijk zou zijn.

De VOORZITTER: Die vraag nemen we mee, dan kijk ik naar de heer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Ja voorzitter, dank u wel. Ik denk dat er verschil zit tussen de bestaande wijken en de ontwikkelingen. Er zijn al heel wat nieuwe plannen die we voorbij hebben zien komen en eigenlijk hoor je altijd wel 'er wordt nagedacht over een medisch centrum, er zijn fysiotherapeuten bij betrokken, huisartsen die al een plan hebben om daar te gaan zitten'. Volgens mij hebben we ook normen vastgesteld. Die zijn, denk ik, zelfs wettelijk, dus ik denk dat de lijst waar u om vraagt voor een groot deel al bestaat en dat het vooral gaat om de bestaande wijken. Waar hebben we in het verleden toen dat misschien nog niet bestond, te weinig gecreëerd? Maar ik hoor graag van het college of ik het bij het verkeerde eind heb, of bij het rechte eind, dat die normen waar mevrouw Van de Meeberg om vraagt eigenlijk al bestaan.

De VOORZITTER: Dat gaan we straks horen, dan ga ik naar een afronding toewerken. De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ik wil misschien ter hulp en ondersteuning aan het college vragen of het op de hoogte is van de Handreiking Huisvesting huisartsen en gezondheidscentra die vanuit de branche zelf komt, waarin ook een duidelijke rol is weggelegd voor de gemeente.

De VOORZITTER: Goed, dan nemen we dat ook mee. Mevrouw Van de Meeberg.

Mevrouw VAN DE MEEBERG: Dank u wel voorzitter. Ik hoor dat er op zich steun is voor het plan, dus ik ben heel benieuwd naar de reactie van het college hierop. Misschien dat we verder nog even met elkaar in de schorsing moeten kijken welke stappen we kunnen nemen. Ik wil nog wel dit zeggen. We doen ook best goede dingen, zoals bijvoorbeeld bij de Emmaschool waar we een heel goed initiatief hebben waarbij we huisartsen betrekken. Maar dat is natuurlijk maar op één locatie en heel veel kleine kernen zijn er nog niet mee geholpen. Dank u wel.

De VOORZITTER: U ook bedankt en dan ga ik naar het college. Wie? Mijnheer Nobel?

Wethouder NOBEL: Dank u wel voorzitter. Ik denk ook dat het goed is vast te stellen dat uw raad ook eerder al heeft gezegd dat dit belangrijk is. U heeft ook een integraal accommodatieplan met elkaar vastgesteld. Daar staat dit soort normen ook in. Het is ook belangrijk, denk ik, om te zeggen dat u de ruimte gewoon geeft in de bestemmingsplannen, maar we lopen er nu tegenaan dat een huisarts eigenlijk maar een bepaalde maximale huur kan betalen en als dat vervolgens bij een commerciële partij afgenomen moet worden, klopt de bestemming wel, maar zegt de commerciële partij soms 'ja, maar ik vraag toch een hogere prijs'. Daar gaat het vaak fout. Dus bestemmingstechnisch heeft u het wel geregeld. U heeft denk ik ook die referenties goed voor elkaar. Alleen kan het gewoon niet altijd uit met de commerciële partij en de dienstverlenende partij die daar dan in zou moeten gaan zitten. Daar kijken we nu ook 'goh, wat kunnen we daar dan als overheid doen?' Allereerst onze eigen locaties. Daar kwam bijvoorbeeld ook de Emmaschoollocatie vandaan. Maar we proberen natuurlijk ook daar waar mogelijk samen met de zorgpartijen die ook weer verenigd zijn te kijken 'hoe komen we er toch uit?' Maar dat is eigenlijk waar de schoen wringt.

De VOORZITTER: Een interruptie van mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, dank u wel. Ik zou dan graag aan de wethouder vragen – want dan heb ik een concreet voorbeeld – over wat we bijvoorbeeld in Vijfhuizen zagen, waar de huisarts

voorstelde om in het Dorpshuis de intrek te nemen en waar dan ook weer het vragen van een commerciële huur het probleem was. Ziet u mogelijkheden om in dorpshuizen wel die faciliteiten te bieden voor een prijs die valt binnen het budget dat de huisartsen krijgen van hun zorgverzekeraar?

De VOORZITTER: Mijnheer Nobel.

Wethouder NOBEL: Nou, dat zou ik echt moeten nagaan, maar ik denk dat het eigenlijk veel belangrijker is te zeggen dat in de tussentijd sinds we de eerste ronde van deze sessie hadden, ik samen met wethouder Van der Meij ook bij de betreffende huisarts ben geweest en zij zelf ook zegt 'ik heb dat initiatief wat ik in eerste instantie had om zelf iets nieuws te bouwen, losgelaten'. Zij is nu heel erg goed aan het kijken of het toch niet bijvoorbeeld kan in de nieuw te bouwen wijk Wickevoort. Dus daar is ze nu over in gesprek en dat is waar ze haar pijlen op heeft gericht. We hebben toen ook gevraagd 'kunnen we daar nog bij helpen?' Ze heeft aangegeven 'nee, op dit moment weet ik eigenlijk voldoende. Ik ben met de partij in gesprek en ik hoop dat het lukt'.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan zie ik nog de heer Boerman naar de interruptiemicrofoon snellen. Gaat uw gang.

De heer BOERMAN: Het is eigenlijk geen vraag, maar ik constateer, en door dat te doen, hoop ik dat die aandacht ervoor blijft, dat het nu weer over de huisartsen gaat. Het lijkt me terecht, want het is een heel belangrijk punt, maar volgens mij was de oproep van mevrouw Van de Meeberg breder dan dat. Het gaat ook over sportvoorzieningen in de wijk, ook over cultuurvoorzieningen in de wijk; al die dingen die dichtbij mensen horen. Daar zouden we een soort normen voor moeten hebben. Een normenkader waardoor we ook tegen sommige kernen kunnen zeggen 'sorry, hier lukt het niet'. Dat pleidooi wil ik vanuit GroenLinks dan nogmaals onderstrepen.

De VOORZITTER: Goed. Dat is even ter kennisname.

Wethouder NOBEL: Misschien toch nog even, dat is wat ik aangaf, dat heeft u al vastgesteld in het IHP. Dus die referentienormen zijn er. Ik constateer alleen dat het niet zozeer de normen zijn waar het niet goed gaat, maar bij het feit dat je het wel in een bestemmingsplan kunt regelen, maar uiteindelijk als een commerciële partij de meters gaat verhuren, die wel gewoon vrij is in de prijs die hij of zij daarvoor vraagt. En daar loopt het dan spaak. In bestaande wijken is dat natuurlijk nog ingewikkelder want daar zijn de afspraken ook al gemaakt. Dat werd door een aantal van u ook al aangegeven, dat is nog complexer.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan wij door naar de volgende inbreng. O ja, excuses. Mevrouw Sedee namens het college nog.

Wethouder SEDEE: Voorzitter, er bleef nog een vraag over van mijnheer Vermeulen. Die ging over de handreiking voor de huisartsen. Tijdens het bezoek, dat speciale bezoek waar we ook de huisartsen en verloskundigen hebben gesproken, heb ik ook toegezegd om die handreiking toe te laten komen aan de huisartsen. Volgens mij lag die er binnen een week wel, want die handreiking was er op dat moment nog niet, maar was al toegezegd. Dus die hebben ze inmiddels gekregen.
Dan nog even over de sportvoorzieningen. Volgens mij heeft de VVD ooit een sessie aangevraagd, een informatiesessie, over hoeveel sportvoorzieningen of hoeveel sportmeters wij nodig hebben voor wat betreft de schaalsprong. Die komt eraan, die wordt gepland. Dan gaan we ook toelichten hoeveel sportfaciliteiten we willen toevoegen, bijvoorbeeld in PARK21. Daar staan ook sportvoorzieningen

gepland. Dan wordt u ook meegenomen in wat we gaan aanleggen, hoeveel we nodig denken te hebben en hoe we dat gaan invullen, welke sport waar?

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan kijk ik nog even naar de heer Vermeulen, gaat uw gang.

De heer VERMEULEN: Ik wil graag meegeven aan de wethouder dat de handreiking waar ik op doelde, komt vanuit de koepel van de zorgverleners zelf, dus niet vanuit de gemeente. En als u het goedvindt, met uw permissie, stuur ik die aan het college op. Dan kunt u er zelf kennis van nemen.

Wethouder SEDEE: Ik vermoed, voorzitter, dat we het gewoon over dezelfde handreiking hebben. Daar vertrouw ik dan maar op, want die heb ik toegestuurd naar onder andere verloskundigen en ook naar de huisartsen, via de ambtelijke organisatie. Dat is de handreiking, volgens mij, waar we het allebei over hebben.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik naar mevrouw Ruigrok namens het college.

Wethouder RUIGROK: Die indruk kreeg ik ook voorzitter, maar ik denk dat dat niet zo is. Die hartelijke lach was vast niet aan mij gericht.
Ik wilde heel even ingaan op de opmerking van de heer Boerman die zegt 'het gaat niet alleen over die huisarts. Het gaat ook over cultuur in de wijk en in de kernen'. Wij hebben met Cpunt afgesproken dat daar actiever, gericht naar de buurten gegaan wordt. Dus naar de kernen, maar ook de verschillende wijken. Dus we hopen daar ook concrete invulling aan te gaan geven.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ja, dat roept natuurlijk allerlei reacties op, hè? Cultuur jongens, yes! Mijnheer Rip was als eerste bij de interruptiemicrofoon.

De heer RIP: Ik probeer efficiënt te zijn. Dit is ook de wethouder van Verkeer en toevallig heb ik ook een vraagje over verkeer, dus dat wil ik even combineren, kan dat?

De VOORZITTER: Nee, dat gaat niet.

De heer RIP: Niet?

De VOORZITTER: Nee. De heer Boerman.

De heer BOERMAN: Ik zal heel snel zijn. Ik hoor de wethouder zeggen dat ze daar concreet invulling aan wil geven. Ik wil vragen of ze dat ook met de raad wil delen.

De VOORZITTER: Mevrouw Ruigrok.

Wethouder RUIGROK: Dat is in principe al gebeurd, namelijk met de plannen van Cpunt voor het nieuwe jaar, maar ik kan daar best nog wat aandacht aan geven.

De VOORZITTER: Ja, dan hebben we echt alles gehad. Ik ben echt ruimhartig met de tijd hoor. Even kijken. De volgende is de PvdA. Mevrouw Kamsteeg, gaat uw gang.

Mevrouw KAMSTEEG: Dank u wel voorzitter. Er is al heel veel gezegd door de collega' s, dus ik wil toch van de gelegenheid gebruik maken om eerst alle inwoners te bedanken die de moeite hebben genomen om ons als raad op de hoogte te brengen van de problemen waar zij tegenaan lopen. En fijn

ook dat er nu weer een aantal inwoners in de zaal zit, ondanks dat het voor de tweede keer is. Maar ook uiteraard dank aan alle andere betrokkenen die het bezoek mogelijk gemaakt hebben.
We betreuren het wel een beetje dat tijdens de gebiedssessie ons opgevallen is dat niet iedereen even goed aan het woord kwam en in gesprek met de raadsleden kon gaan vanwege tijdsgebrek. Wij vragen eigenlijk ook het college of degenen die dit organiseren hier eens goed naar te kijken om dit beter te faciliteren.
Het zal u niet verbazen dat ook wij, in tegenstelling tot een aantal van mijn collega's, een soort rode draad door de sessies zien lopen die wij tot nu toe gehad hebben, en ook deze keer weer. Dat is dat bij veel onderwerpen die naar voren komen inwoners van het kastje naar de muur gestuurd worden en de participatie een probleem is. Maar daar hebben we het al over gehad met de heer Boerman, dus die laat ik nu even liggen. Wij werden ook op de hoogte gebracht van problemen met overlast van jongeren, vooral bij scholen, en aan de andere kant jongeren die vertellen dat zij geen plek hebben waar zij met name 's avonds bij elkaar kunnen komen. De PvdA dacht 'dat is mooi, dat kunnen we misschien bij elkaar brengen'. Want de PvdA is ook ter ore gekomen dat het nogal een probleem is om voor mbo'ers stages te vinden. Dus wij dachten 'misschien is dat een idee. Waarom kunnen die stagiaires niet bij de buurthuizen terechtkomen om zo de openstelling te garanderen?' En dan hebben we twee vliegen in één klap. Ik wil uiteraard een reactie van het college op dit idee, maar eigenlijk ook wel een reactie van mijn collega's. Hoe kijken die daartegenaan?

De VOORZITTER: Nou, daar gaan we dan eens even naar kijken. Mevrouw Van der Veldt, D66.

Mevrouw VAN DER VELDT: Dank u wel voorzitter. Dat vinden wij als D66 een heel mooi idee. We hebben ook begrepen dat er in Amsterdam ook zoiets gebeurt, waarbij stagiaires als gastheer/gastvrouw in een buurtcentrum of iets dergelijks worden ingezet om hun stageplek in te vullen. Dus ja, mooi idee, zeker.

De VOORZITTER: Mevrouw Maat.

Mevrouw MAAT: Ja, dank u wel voorzitter. Ik heb toch even een verduidelijkende vraag. De mbo'ers die dus stage moeten lopen, gaan dan in de dorpshuizen meedoen. Dat lijkt me een fantastisch plan, maar lossen we daarmee dan de overlast van die jongeren op? Want 's avonds hebben ze dan toch nog steeds geen plek om te chillen en zo?

De VOORZITTER: Mevrouw Kamsteeg.

Mevrouw KAMSTEEG: Dank u wel. Volgens mij kunnen die ook prima stage 's avonds lopen. Beveiligers moeten dat ook doen, dat is ook een opleiding in onze gemeente, dus die zou je ook in kunnen zetten. En die werken ook 's avonds.

De VOORZITTER: Mevrouw Maat.

Mevrouw MAAT: Fantastisch plan. Laten we dat regelen.

De VOORZITTER: Kijk eens aan. Heel goed, ik kijk even… De heer Rip.

De heer RIP: Ik snap uw punt. Maar ik wil u aan de andere kant meegeven dat onze informatie op deze ronde is, vooral bij Maatvast, dat er al heel veel gebruik gemaakt wordt van stages en stageplekken en die ook ingevuld worden. Dus ik denk dat uw wens en wat u wilt al best veel gebeurt. Maar misschien hebben ze het die avond niet verteld, dat zou kunnen.

De VOORZITTER: Mevrouw Kamsteeg.

Mevrouw KAMSTEEG: Wij hebben andere informatie vanuit de opleiding, dus daar gaat waarschijnlijk toch iets scheef met de kweekvijver waar Maatvast naar kijkt, dus ik denk dat daar nog best mogelijkheden te vinden zijn.

De heer MEIJER: Ja. Ik denk dat je dat breder moet trekken, want stel je nu voor dat je automonteur wilt worden? Wat moet je dan in zo'n buurthuis doen? Ik begrijp wat u zegt, hoor, maar er zijn natuurlijk veel meer problemen dan alleen stage lopen in een buurthuis.

De VOORZITTER: Mevrouw Kamsteeg.

Mevrouw KAMSTEEG: Misschien wil die stagiair-automonteur wel zelf in dat buurthuis chillen en dan hebben we het ook opgelost.

De VOORZITTER: Ik zie dat er verder geen interrupties hierover zijn. U heeft wel het college nog gevraagd hoe het hiernaar kijkt. Dan kijk ik even naar het college. Wie gaat dit op zich nemen? Mevrouw Steffens.

Wethouder STEFFENS: Ja, dank u voorzitter en dank u ook voor de vragen. Het is een interessante gedachte, maar ik denk dat mijnheer Rip u net het antwoord heeft gegeven dat ik u anders had gegeven. Namelijk, er zijn al veel stagiaires die ook bij Maatvast, want dat is dan de organisatie waar het veelal om gaat in onze gemeente, als het gaat om openingstijden verruimen voor jongeren of als het gaat om de wijkcentra en soms ook in de wijkcentra, werkzaam zijn. Of dat nu stagiaires zijn… U maakte net volgens mij de opmerking 'als je automonteur wilt worden, ga je niet in een buurthuis werken'. Ik begrijp dat u dat zegt, maar ik moet even achterhalen welk type stagiaires zij dan binnen hebben. Want u heeft een heel specifieke vraag, wat op zich natuurlijk een heel mooie gedachte is, maar ik denk zelf dat als die mogelijkheid er zou zijn en Maatvast als exploitant ziet daar ook wat in, zij die match al gemaakt hadden. Dus misschien is de vraag vanuit de stagiaires naar andere richtingen dan waar u het nu over heeft. Maar ik heb in de tussentijd wel gevraagd welke er wel zijn. Ik ga het nu oplezen, want het antwoord was onderweg: tien mensen die mbo sociaal werk doen, mbo-evenementenorganisaties, media en communicatie en sport. Dus dat zijn er het best een heleboel die dat op dit moment al doen.

De VOORZITTER: Ja, dan ga ik naar mevrouw Van Goethem.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja, dank u wel voorzitter. Ik vroeg me nog af, misschien om het debat wat verder te helpen en ook wat verder te kijken dan alleen naar Maatvast, of het misschien ook mogelijk is dat we deze vraag bij sportverenigingen, cultuurverenigingen en andere vrijwilligersorganisaties stellen. Want ook zij hebben volgens mij erg behoefte aan extra handjes. Of in ieder geval extra ondersteuning. Ook daar lijkt me de match die mevrouw Kamsteeg voorstelt heel erg wenselijk.

De VOORZITTER: Is dat een vraag aan het college? Ja. Breder trekken dan alleen maar buurthuizen, ook sportverenigingen et cetera. Wie? U kijkt elkaar nog even aan? Nee? Zo ken ik u, mevrouw Steffens.

Wethouder STEFFENS: Ja, dat klinkt alsof dat niet al gebeurt. We weten natuurlijk dat zeker met de samenwerking die vrij recent is gekomen tussen de vier grote organisaties die dus met elkaar deze uitwisseling van kennis al doen, die ook op die manier ervoor zorgen dat als er jongeren bekend zijn in een jongerencentrum die misschien een bepaalde studie gaan doen die heel mooi terecht zouden

kunnen bij Sportservice, bijvoorbeeld, die uitwisseling echt al gebeurt. Maar het is een mooie oproep, dus laat ik het zo zeggen, ik hoop dat ze luisteren. Ik verwacht het eigenlijk en dan hebben ze nu gehoord dat u daar zelf ook heel graag op deze manier kruisbestuiving ziet.

De VOORZITTER: Dan ga ik naar de heer Meijer, blijft u nog even staan, mevrouw Steffens, wie weet.

De heer MEIJER: Ja. Hoe ziet u dat dan? Ik heb zelf vroeger ook stage gelopen, maar ik had altijd een stagebegeleider. Hoe gaat dat in zijn werk? Hoe ziet u dat voor zich?

De VOORZITTER: Mevrouw Kamsteeg.

Mevrouw KAMSTEEG: Ja, dan zou ik eigenlijk even wat verduidelijking willen van mijnheer Meijer van wat hij daarmee bedoelt. Als je in de in de zorg kijkt, draaien de stagiaires ook gewoon mee op een afdeling en draaien ze ook verschillende diensten. En daar wordt ook gewoon aan stagebegeleiding gedaan.

De VOORZITTER: Ik heb het een keer toegelaten, maar we waren bij het college aanbeland, dus het is niet de bedoeling dat we nu nog onder elkaar gaan discussiëren. Dus heeft u nog een vraag naar aanleiding van de inbreng van het college, dan kunt u dat zeker doen. Mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, dank u wel. Het is misschien goed voor de wethouder om het loopje naar het spreekgestoelte een beetje te houden, maar ik heb inderdaad nog een andere vraag. Een van de dingen die mij opvalt – want ik heb net twee dingen gehoord, dat zijn jongeren die problemen geven en de vraag 'wat gaan we daaraan doen?' – is dat ik vaak hoor dat juist de jongeren die problemen geven niet welkom zijn in een jeugdhonk of bij Maatvast. Om de reden dat ze problemen geven. Dan zou mijn vraag aan de wethouder zijn hoe we juist met deze doelgroep toch zo omgaan dat we die wel welkom heten en dat we daar om de een of andere reden wel de inzet doen die nodig is om die op een goede manier bij onze maatschappij te betrekken.

De VOORZITTER: Dan ga ik nogmaals naar het college. Nee, op elkaar reageren mag ook niet meer. Nee, helaas. We zijn nu bij het college. Mevrouw Steffens.

Wethouder STEFFENS: Ja voorzitter, ik moet er niet aan denken dat wij zeggen 'je mag alleen maar naar een jongerencentrum als je je gedraagt zoals wij dat graag zien'. Wel als je een keer binnen bent en je gedraagt je niet naar normale normen. Maar het zou niet zo moeten zijn dat je daar niet naar binnen mag als je een beetje overlast veroorzaakt. Want dat is volgens mij precies wat we juist willen. Dat is volgens mij ook wat onze jongerenwerkers en onze straatcoaches doen, het gesprek aangaan en tegen jongeren zeggen 'wist je wel dat je daar iets kunt doen met muziek, dat je daar iets kunt doen met cultuur, dat je daar iets kunt doen met ontmoeting?' Dus zij begeleiden ze natuurlijk wel naar die jongerencentra. Als u het heeft over een ander type jongere die misschien bij zichzelf denkt 'het kan me helemaal niet schelen, want ik heb gewoon zin om wheelies te maken ergens in Badhoevedorp op een pleintje', dan komen we in een heel andere categorie. Dat is ook niet iets waar, naast dat de jongerenwerkers natuurlijk het gesprek aangaan, zij de oplossing voor moeten aandragen. Ik denk dat dat heel vaak te maken heeft met de vraag hoe extreem, al is dat een beetje een gek woord in dit verband, hoe erg het gedrag is. Hoe overlast gevend is het gedrag? En dan komt u, denk ik, meer in het vaarwater van onze burgemeester. Ik weet dat zij, als het echt de spuigaten uitloopt, ook gesprekken heeft met ouders en soms ook met hun kinderen, dus de jongeren erbij. Over het algemeen, maar ik kijk naar rechts of ze daar zelf nog iets over wil zeggen, is het effect dat dat in ieder geval wel zodanig indruk maakt dat ofwel de ouders denken 'dit gebeurt me geen tweede keer', of dat de jongere dat denkt.

Voor wie dat niet geldt, die komen op een gegeven moment ergens anders terecht. In een ander traject en soms bij onze vrienden met dat blauw en dat gele streepje.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Steffens. Dan toch tot slot de heer Rip.

De heer RIP: Ik wil het algemene beeld een klein beetje nuanceren. We leggen hier eigenlijk neer 'wethouder, gaat u nu eens met iedereen in Haarlemmermeer praten en vragen of ze stageplekken hebben'. Ik vind dat wel een beetje een te grote opdracht want we gaan voorbij aan de inhoud van het begrip stage. Want een stageplek hebben en geven, dat is één ding, maar je moet er ook een heel goede begeleiding bij geven, anders is het werkelijk water naar de zee dragen en daar heb je helemaal niets aan. Dus ik vind het wel een beetje te makkelijk om te zeggen 'wethouder, ga bij iedereen maar even kijken of er een stageplek is'. Als we dat doen, dan moeten we dat concreet doen. Dan moeten we er ook middelen bij geven, want je hebt ook mensen nodig die stage begeleiden. Ik ben toch nieuwsgierig, mijnheer Meijer, waar heeft u ooit stage gelopen? Want die begeleiding is waarschijnlijk niet helemaal goed geweest.

De VOORZITTER: Goed, dat doen we niet meer hè mijnheer Rip, foei! Mevrouw Kamsteeg, dank u wel voor uw inbreng. Dan gaan wij door naar de volgende. Dat is de VVD. De heer Blankestein komt hier naartoe en niet in discussie daar. Ik ken hem als een sportman die heel snel is als die ergens naartoe moet lopen. Het woord is aan u, mijnheer Blankestein.

De heer BLANKESTEIN: Voorzitter, het nachtleven is meer dan alleen feesten en de volgende dag wakker worden met een kater. Het komt steeds meer aan het licht dat het uitgaansleven ook op sociaal gebied van essentieel belang is. Siem Nozza, nachtburgemeester van Eindhoven en tevens docent, ziet in zijn klas dat jongeren het uitgaansleven nodig hebben om stoom af te blazen, gelijkgezinden te ontmoeten, zichzelf te ontwikkelen, maar bovenal ook eens op hun plaat te gaan. Jongeren in Haarlemmermeer, ikzelf ook, missen deze kans want er zijn namelijk nauwelijks uitgaansgelegenheden in Haarlemmermeer. Dit werd maar weer eens pijnlijk onderstreept door de Haarlemmermeerse jongeren tijdens de gebiedssessie over Hoofddorp. Het college stelt dat wij alleen de voorwaarden scheppen voor het nachtleven en dat ondernemers vervolgens zelf met een initiatief zouden moeten komen. Voorzitter, daar heeft het college helemaal gelijk in. Laten wij die voorwaarden dan ook eens echt duidelijk gaan scheppen als gemeente en duidelijk maken wat er kan en mag in onze gemeente en, net zoals de gemeente Haarlem, met een nachtvisie komen. Want het is op dit moment namelijk erg omslachtig om zo'n nachtclub in Haarlemmermeer te starten omdat het onduidelijk is wat er kan en mag in onze gemeente. Als andere gemeenten daar dan vervolgens duidelijker in zijn, zoals de gemeente Haarlem, omdat zij wel een nachtvisie hebben, zal een ondernemer sneller voor die gemeenten kiezen dan voor de onze. Daar moet verandering in komen. Zo'n nachtvisie zouden we kunnen opstellen door in gesprek te gaan met Haarlemmermeerse horecaondernemers, nachtclubondernemers uit andere gemeenten en Haarlemmermeerse jongeren. Op deze manier kunnen we vaststellen wat er nodig is voor de ondernemer om zich in Haarlemmermeer te vestigen met een nachtclub. En kunnen wij als gemeente aangeven wat kan en mag. Voorzitter, op deze manier maken we het makkelijker voor een ondernemer om een initiatief te starten. Dus kom op college, aan de bak. Ga zo'n nachtvisie schrijven. Alleen op deze manier kunnen we weer een goede stap zetten in de richting om een bruisend nachtleven in Haarlemmermeer te krijgen. Want voorzitter, vindt u ook niet dat onze Haarlemmermeerse jongeren dat verdienen? Dat is precies ook waarom de VVD met een motie op dit onderwerp zal komen.

De VOORZITTER: Dank u wel voor uw inbreng. Ik kom wel eens bij een fractie waar ze het ook over een nachtburgemeester hebben, maar misschien dat ze dat ook gaan inbrengen, ik weet het niet. Ik ga eerst eens even kijken naar degene die er het eerst was. Dat is mevrouw Van der Veldt.

Mevrouw VAN DER VELDT: Ja, dank u wel. Inderdaad, de heer Blankestein noemde het net al. Grote steden zoals Haarlem, maar ook Amsterdam, Rotterdam en Utrecht hebben ook een nachtvisie en die laat heel erg goed aan ondernemers zien waar de knelpunten zitten, maar ook de kansen. Dat biedt overzicht. Dus wat ons betreft een heel goed idee als wij hier in Haarlemmermeer, waar ook steeds meer stadselementen… Laat ik het maar zo noemen, want we noemen Hoofddorp nog geen stad. Dus een heel goed idee. Wat ons betreft speelt ook de jongerengemeenteraad er een rol in om die nachtvisie op te stellen.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan ga ik naar de heer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Voorzitter, ik ben een beetje in verwarring, want ik hoor de partij die eigenlijk altijd tegen het opstellen van visies is, nu pleiten voor een visie en dat vind ik wel bijzonder. Volgens mij is de wethouder, nu van Financiën, altijd in de campagne heel erg geweest voor bier en een gezellig centrum en heeft hij dat ook in die tijd dat hij er zit helemaal verankerd in allerlei beleidsstukken die er al zijn en heeft zo'n nachtvisie eigenlijk helemaal niet zoveel zin. Ik denk dat ik voor de heer Blankestein, als hij er zoveel zin in heeft, een heel mooie kans zie als ondernemer. Dus sla je slag.

De VOORZITTER: Mijnheer Blankestein.

De heer BLANKESTEIN: Ja voorzitter, waarom is de VVD nu wel voor een visie? Deze visie maakt het duidelijk voor ondernemers wat er kan en mag in onze gemeente. We geven meer duidelijkheid aan ondernemers en daar is de VVD voor, om duidelijke regels te creëren en goed onze rol als marktmeester te nemen. Dus vandaar dat we dat ook moeten doen.
En ten tweede, als de heer Van der Peet eens rond gaat kijken en op het internet gaat googelen naar wat we nu daadwerkelijk als gemeente hierover hebben vastgelegd, is dat vrij weinig. Het is vrij hoog tijd dat het college er wat aan gaat doen.

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet, u werd even aangesproken. Wilt u daar meteen op reageren, mijnheer Van der Peet?

De heer VAN DER PEET: Dat is een goede vraag voor het college zo direct, want volgens mij hebben we al best veel vastgelegd en hebben we ook bijvoorbeeld in coronatijd terrassen uitgebreid en doen we eigenlijk alles om dit zoveel mogelijk te stimuleren. Maar u bent nu op zoek naar iets waar geen ondernemer op dit moment in wil stappen volgens mij.

De VOORZITTER: Dan ga ik naar de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter. Forza! ziet wel wat in een soort uitnodiging, dat je tegen een ondernemer zegt 'denk eens aan gemeente Haarlemmermeer als vestigingsplek'. Maar uiteindelijk moet die ondernemer er wat in zien. Dus u kunt dat heel graag willen en jongeren kunnen er heel veel recht op hebben, maar uiteindelijk moet een ondernemer in onze gemeente er brood in zien. En uw eigen partij wil graag de Noord/Zuidlijn doortrekken. Dat betekent dat jongeren hier straks op de metro stappen en zo in hartje Amsterdam zitten waar alles al is. Dus misschien moet u eerst voorstellen om de Noord/Zuidlijn niet door te trekken en met dat geld dan vervolgens het centrum uit te breiden.

De VOORZITTER: U heeft daar geen behoefte aan? Oké. Dan de heer… Nee, mevrouw Van Goethem.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja, dank u wel voorzitter. Met het gevaar om een party pooper genoemd te worden, vraag ik me eigenlijk af en sluit ik me wel een beetje aan bij de heer Van der Peet, in hoeverre hier behoefte aan is. We horen heel vaak van het college dat er personeelstekort is en dergelijke. En dan willen we hier personeel op zetten om een visie te creëren, waarvan we dus eigenlijk al weten dat er op dit moment geen ondernemer om staat te springen?

De VOORZITTER: Mijnheer Blankestein.

De heer BLANKESTEIN: Nou voorzitter, het is leuk dat mevrouw Van Goethem een glazen bol heeft en blijkbaar weet dat ondernemers hier niet in willen springen. Ik ben daar niet zo zeker van voorzitter, want er zijn genoeg ondernemers en er zijn genoeg kansen in Haarlemmermeer, zeker ook met studentenwoningen die in Hyde Park komen. Dus ik wil ondernemers uitnodigen met deze visie. Laat het college maar aangeven of het hiermee aan de slag wil, of niet.

De VOORZITTER: Mevrouw Van Goethem nog een keer?

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja, dank u wel voorzitter. Is daar niet het Ondernemersplein al voor, om daar gewoon over in gesprek te gaan met ondernemers en dan vervolgens te kijken wat zij nodig hebben?

De VOORZITTER: Ja, mijnheer Blankestein.

De heer BLANKESTEIN: Ja maar voorzitter, ik wil het Ondernemersplein juist duidelijke kaders meegeven van wat er kan en mag in onze gemeente op dit gebied omdat we dat nog niet hebben vastgesteld.

De VOORZITTER: Ja, dan, kijk ik naar de heer Rip.

De heer RIP: Ja, wat moet je hier nou over zeggen? Ik kan er heel veel over zeggen. Maar ik wil de VVD een compliment maken. In ieder geval alle wethouders die de afgelopen vijftig jaar op deze positie hebben gezeten en die Haarlemmermeer eigenlijk tot ondernemersgemeente nummer 1 hebben gemaakt, of nummer 2. Dus als het gaat om aandacht van de VVD voor ondernemers, dan is die er wel in deze regio, dus daar hebben we geen nachtvisie voor nodig. Ik wil toch ook een klein beetje de ambitie temperen. Kijk, Haarlem is een stad. Amsterdam is een stad. Leiden is een stad, maar Hoofddorp blijft gewoon Hoofddorp. Dat u dan toevallig heel veel ambitie heeft om hier het nachtleven in te gaan… Ik zou zeggen: buslijn 341 – mevrouw Ruigrok heeft dat juist voor u allemaal heel goed op orde – en je zit in vijf minuten in Amsterdam in het nachtleven, in vijftien minuten in Leiden en in een andere vijf minuten in Haarlem. Dus laten we het dan vooral zo houden. En als een ondernemer echt hier iets wil…

De VOORZITTER: Wilt u afronden?

De heer RIP: …dan zou ik afronden met 'er is een tekort aan plaatsen voor de oudere jeugd om hier een lekker biertje te drinken'. Daar zou mijn aandacht naar uitgaan.

De VOORZITTER: Dus tot zover de visie van HAP op de nacht. Dan ga ik naar een echte party pooper, mevrouw Denie.

Mevrouw DENIE: Ja dank u wel. Laten we het even terugbrengen, na allerlei visies. Ik wil eigenlijk een andere oproep doen. Want het is hartstikke fijn dat de VVD weer pleit voor de ondernemer, maar ik wil

straks ook van mijnheer Blankestein horen of hij het ermee eens is. Want we hebben hier regelmatig, ook tijdens andere gebiedssessies, ondernemers gesproken, voor wie de weg eigenlijk heel onduidelijk is. Ook hebben we vaak genoeg hier een inspreker gezien die zegt 'dat Ondernemersplein, ik kom er niet uit'. Dus is mijnheer Blankestein het dan met mij eens dat iedere vorm van moeite, geld en energie beter gestopt kan worden in het duidelijk maken van andere beginroutes voor ondernemers en het Ondernemersplein?

De VOORZITTER: Goed, de ondernemers komen niet uit dat Ondernemersplein. Komen ze erin, mijnheer Blankestein?

De heer BLANKESTEIN: Voorzitter, ik denk dat het voor een hoop ondernemingen wel duidelijk is welke richtlijnen we in Haarlemmermeer hebben en dat daar wel duidelijke kaders voor zijn. Dus daar zit hierin het verschil, mevrouw Denie.

De VOORZITTER: Mevrouw Denie nog een keer, ja?

Mevrouw DENIE: Dank u wel. Ik vind het jammer en spijtig om te horen dat de ondernemerspartij niet heeft geluisterd naar de ondernemers de afgelopen gebiedssessies.

De VOORZITTER: Ja, dan gaan wij naar de heer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Dank u wel. Op het eind zei de heer Blankestein net dat voor de meeste ondernemers de regels wel duidelijk zijn. Volgens mij zijn voor horecaondernemers de regels ook gewoon heel erg duidelijk. Alleen het bruisend leven dat we zo graag willen hebben in het centrum van Hoofddorp, is er nog niet. Maar dat zal langzaam komen als we daar een parkeerplaats weghalen, nieuwbouw maken, een plint aanleggen. Het gaat allemaal vanzelf komen. Hebt u even geduld.

De VOORZITTER: Ja, mevrouw Van Goethem nog ter afsluiting?

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja dank u wel voorzitter. Misschien nog een laatste overweging om mee te geven aan de heer Blankestein. We denken volgens mij nu heel erg vanuit de ondernemers. Maar ik vraag me ook heel erg af waar de behoefte zit. Want zoals de heer Rip al aangaf, volgens mij zijn de plekken om uit te gaan, in ieder geval in onze buurgemeenten, heel erg goed te vinden en zijn die verbindingen ook heel erg goed, mede dankzij de VVD. Als we nu kijken naar wat onze jongeren en wat onze inwoners echt nodig hebben, dan zijn dat volgens mij een goed sociaal vangnet en woningen. Beide zijn voor jongeren op dit moment niet echt beschikbaar, mede dankzij de VVD.

De VOORZITTER: Mijnheer Blankestein, u mag hier uiteraard op reageren ter afsluiting.

De heer BLANKESTEIN: Nou voorzitter, het gaat hier steeds over die buurgemeenten, maar ga nu eens in gesprek met die Haarlemmermeerse jongeren en ga vragen wat zij willen. Zij zullen zeggen 'we willen op de fiets kunnen uitgaan. We willen niet met de bus die helemaal volgeladen is, waar over hun schoenen gekotst wordt. Daar willen we niet... Op die manier willen we niet uitgaan. We willen uitgaan in Hoofddorp.' Hoofddorp is een stad. We gaan richting de 100.000 inwoners. De HAP zit in het college waarin wordt genoemd dat het een stadscentrum is. Dus volgens mij kunnen we van Hoofddorp als stad spreken en willen Haarlemmermeerse jongeren uitgaan in Hoofddorp. Ik ben nogmaals benieuwd hoe het college daarnaar kijkt.

De VOORZITTER: Laten we daar dan maar even naartoe gaan en naar het college kijken of er wat hen betreft een nachtvisie komt. Mevrouw Ruigrok.

Wethouder RUIGROK: Dank u wel voorzitter en dank u wel raad. Ja, ik was ook bij Flex C waar we inderdaad in gesprek gingen met jongeren en waar heel duidelijk naar voren kwam 'we hebben eigenlijk te weinig mogelijkheden om uit te gaan'. Nu ben ik natuurlijk al kei-oud, dus ik denk dan aan zo'n nachtclub, een dancing, maar dat is tegenwoordig helemaal niet meer de bedoeling. Maar wat dat dan wel is, weet ik eigenlijk ook niet. Dus ik wil graag in gesprek met de jongeren en dus ook die van de jongerengemeenteraad, maar ook met ondernemers over 'wat zijn nu de behoeftes en hoe gaan we daarmee aan de slag?' En dan kan ik dat mooi meenemen in mijn actualisatie van de commerciële voorzieningen, want daar komt toch ook horeca in naar voren. En wellicht komt het ook aan de orde bij het hele participatietraject over het Stadscentrum Hoofddorp, waarin ook wordt gezegd 'jongens, hier gaan we gelegenheid geven voor horeca'. Dus mijn voorstel zou zijn daar niet een aparte visie voor te maken, maar ik wil het wel heel graag meenemen in de dingen die we toch al doen. En om echt vanuit de behoefte van de ondernemers en de behoefte van de jongeren zelf tot een aantal suggesties te komen.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Blankestein, u hoort al een beetje een toezegging. Dan ga ik even naar mevrouw Van Goethem in reactie op de wethouder.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja dank u wel voorzitter, ook aan de wethouder inderdaad. Ik vroeg me af hoe deze discussie zich nog verhoudt tot poppodium Duycker want volgens mij hebben we daar een heel mooie plek waar jongeren naartoe willen en waar we naartoe willen. Maar daar kan Duycker niet verder open vanwege de horecanormen.

De VOORZITTER: Mevrouw Ruigrok.

Wethouder RUIGROK: Wij zijn in gesprek met poppodium Cpunt, om het maar netjes zo te noemen, maar we hebben dat toen ook ter plekke met de jongeren van Flex C besproken. Die zeggen 'nou graag, we willen ook in gesprek over wat er wel kan en wat niet'. We hebben net een paar weken geleden ook de APV aangepast om iets meer ruimte te geven, maar dan moet het wel gerelateerd zijn aan een activiteit in Cpunt. We kunnen echt op zoek naar wat daar nog beter gevonden kan worden om die samenwerking nog verder te intensiveren.

De VOORZITTER: Dank u wel, dan ga ik nog naar de heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, dank u wel. Ik zat net te luisteren naar de wethouder over in gesprek gaan met… behoeften van de jongeren en met ondernemers. Maar hoe ziet de wethouder dat concreet voor zich? Wat kan zij meer doen dan een soort uitnodigingsbeleid voeren waarin je gewoon openhartig aangeeft 'we ontwikkelen een centrum, denkt u alstublieft mee'. Want we kunnen zelf, denk ik, hier geen horecafunctie initiëren.

De VOORZITTER: Mevrouw Ruigrok.

Wethouder RUIGROK: Dat klopt, daar heeft u gelijk in. We gaan niet zelf dingen organiseren. We gaan ook niet echt concreet locaties aanwijzen. Maar je kan wel wat doen door middel van activeren en stimuleren, door het gesprek aan te gaan, door echt zelf naar ondernemers te gaan en met de jongeren in gesprek op te halen 'waar liggen dan kansen?' En dan is het echt aan de ondernemer zelf om die kansen te pakken.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Rip.

De heer RIP: Ik vind het altijd zo mooi als je met een gloedvol betoog iets neerzet. Ik wil die handreiking doen. Laten wij samen nu eens een avondje gaan stappen en dan ga ik je precies vertellen waar de pijn zit, want de pijn zit helemaal niet bij die ondernemer. Die ondernemer wil wel. Maar weet je waar de pijn zit? Dat zit erin dat de jeugd van tegenwoordig niet meer in staat is om zomaar € 5,00 voor een pintje neer te leggen, want ze hebben beperkt geld. Een ondernemer wil geld verdienen. Als je dan kijkt wat we allemaal doen in Haarlemmermeer, we tuigen het ene na het andere evenemententerrein op. Dus voor de jeugd is er ongelofelijk veel. En nabije gemeenten vullen in feite jouw idee in. Maar ik ga heel graag een keer een avondje stappen met je en dan gaan wij die ondernemers langs. Moet jij eens kijken wat er dan uitkomt.

De VOORZITTER: Mijnheer Rip, u bent gepokt en gemazeld. We waren bij het college aanbeland en de heer Blankestein krijgt hierdoor natuurlijk echt wel de tijd om hierop in te gaan, maar ik geef u het laatste woord straks. Dat beloof ik u. Dat is nog veel beter. Dan mevrouw Van der Veldt.

Mevrouw VAN DER VELDT: Ja, dank u wel. Dank aan de wethouder voor de toezegging. Ik zou haar ook willen vragen om in die gesprekken ook rekening te houden met de verschillende leeftijden van jongeren. Iemand van negentien bijvoorbeeld zal niet zo snel naar iets voor tot twintig jaar gaan. Dus de vraag is daar echt wel rekening mee te houden in die leeftijdscategorieën. Dat ze de jongerengemeenteraad wil betrekken, heeft de wethouder al gezegd.

De VOORZITTER: Mevrouw Ruigrok.

Wethouder RUIGROK: Ik begreep het niet helemaal. Iemand van negentien gaat niet naar iets van tot twintig jaar?

De VOORZITTER: Mevrouw Van der Veldt.

Mevrouw VAN DER VELDT: Nee, stel dat iets bijvoorbeeld van veertien tot twintig is, dan zal iemand van negentien denken 'daar ga ik niet naartoe want daar lopen alleen maar veertienjarigen rond'. Ik denk dat het goed is om daar in de gesprekken rekening mee te houden.

De VOORZITTER: Ja. Dat nemen we mee.

Wethouder RUIGROK: Ja, dat nemen we mee.

De VOORZITTER: Goed, dan dank ik u hartelijk. Mijnheer Blankestein, u heeft het laatste woord.

De heer BLANKESTEIN: Ja voorzitter, ik ben hartelijk uitgenodigd door de heer Rip om samen met hem op stap te gaan. Dat gaan we doen! Maar nog één puntje. U geeft het geldprobleem aan, hoe mooi zou het dan zijn als jongeren op de fiets naar een uitgaansgelegenheid gaan en de vervoerskosten besparen, mijnheer Rip?

De VOORZITTER: Mooie afronding. Helemaal goed. Dank u wel mijnheer Blankestein. Dan gaan we door naar de volgende. Dat is FVD.

Mevrouw ROOS: Voorzitter, ik zal heel kort zijn, want wij hebben geen onderwerp ter bespreking in te brengen.

De VOORZITTER: Toch hartelijk dank. Dan gaan wij door naar de allerlaatste en dat kan niet anders zijn dan de ChristenUnie-SGP. Mevrouw Hup, gaat uw gang.

Mevrouw HUP: Dank u wel. De laatsten zullen de eersten zijn. Er zijn al veel onderwerpen aan de orde geweest, dus dat mooie uitgewerkte betoog over Overbos en het geboortecentrum PUUR is nu helaas vervallen. Maar ik hoorde zojuist nog een mooi onderwerp dat wij nog kunnen bespreken. Dat is verkeer. Dus bij dezen ga ik even freestylen: metrolijn 3, verkeer in de wijk. We hebben een hoop casussen voorbij zien komen. We kunnen het nu inhoudelijk hebben over, onder andere, de parkeerproblematiek op de Kruislaan bij het geboortecentrum PUUR bijvoorbeeld, waar ik het over wilde hebben, de Beemsterstraat of de Purmerstraat waar wij vernomen hebben dat er nu nog parkeerders zijn die voor het uitzendbureau daar parkeren en dan overlast veroorzaken, maar ook dat gebeurt dus bij geboortecentrum PUUR in de straat. Wat ons betreft, kunnen ze dan misschien verderop gaan staan. Maar ja, dat ligt toch altijd weer aan die weggebruikers zelf. Dus hoe kunnen wij dat dan goed inrichten als gemeente? Hoe kunnen wij ervoor zorgen dat er op korte termijn voldoende parkeergelegenheid komt, zodat er minder overlast zal worden ervaren door de inwoners, de ondernemers, maar ook door de mensen die er natuurlijk zelf naartoe moeten? Wij willen dan ook bijvoorbeeld een ruime, brede fietsenstalling bij de nieuwe locatie van het geboortecentrum PUUR. Dat moet inhoudelijk natuurlijk nog aangestipt worden, want wij willen namelijk ook goede zorg voor de kleinste inwoner. In hoeverre kan het college hierin dan nog iets betekenen, voorzitter? Kan het daar iets in betekenen? Ik ben natuurlijk erg benieuwd hoe de rest van de fracties hier tegenover staat. Maar volgens mij, voorzitter, had de heer Rip er nog wel wat over te zeggen.

De VOORZITTER: Dat betekent dat we naar de heer Rip gaan? Is dat het?

Mevrouw HUP: Dat weet ik niet, maar dit was mijn betoog. Dit was mijn freestylebetoog.

De VOORZITTER: Dank u wel. mijnheer Rip.

De heer RIP: Ja, mevrouw Hup, prima onderwerp, want dat was de kern van de wijkraden Bornholm, Pax en Overbos. Die hadden eigenlijk de vraag aan onze raad: kunnen we die haltes op de Asserweg voor de 341 niet gewoon in ere herstellen? Want de vergrijzing gaat gewoon door en mensen moeten langere afstanden lopen tot aan hun bushalte. Dus we snijden onszelf in onze vingers als we er geen energie in steken om toch in de MRA, of in welk verband dan ook, dan maar te beginnen bij de portefeuillehouder, te zeggen 'laten we nou die bushaltes op de Asserweg voor de 341 en 340 gewoon in ere herstellen'. Dus u heeft een hartstikke goed punt en ik ben benieuwd hoe de reactie van de raad is, maar ook van het college.

De VOORZITTER: Goed, ik kijk even verder of er nog anderen zijn die een reactie willen geven. Ja, wie is het eerste? Mevrouw Smand, namens D66. Gaat uw gang.

Mevrouw SMAND: Dank u wel voorzitter, voor het woord. Dank voor de inbreng over dit belangrijke punt, want u raakt niet alleen een heel lokaal knelpunt bij dit geboortecentrum, maar het is natuurlijk veel breder. De bereikbaarheid in de kleine kernen vraagt echt onze aandacht, maar ik denk dat het punt ook wel bereikt is dat we echt over alternatieven na moeten denken omdat we toch ook heel vaak horen en heel vaak hebben teruggekregen – en ik kijk ook even naar de portefeuillehouder – dat het terugbrengen van haltes of het weer laten rijden van grote bussen door kleine kernen echt een uitdaging

is. Ik heb zelf het gevoel dat we een beetje in kringetjes ronddraaien en dat we naar andere modellen moeten gaan kijken.

De VOORZITTER: Oké, ik verzamel nog even. De heer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Ja voorzitter, dank u wel. Het is natuurlijk zo dat we een aantal wijken hebben die aan het vergrijzen zijn waar vanwege de samenstelling van de wijk heel veel voorzieningen verdwijnen en waar mensen afhankelijk zijn van het openbaar vervoer om naar die voorzieningen toe te gaan in de andere wijken. Dus heel goed dat dit onderwerp ook nog even langskomt. Ik hoop eigenlijk van de wethouder te horen dat zij in de volgende besprekingen die zij heeft met de vervoerder deze problemen aan zal stippen om inderdaad te kijken of het mogelijk is om haltes terug te krijgen in deze wijk. Ik vermoed dat daar ook voldoende vraag naar is.

De VOORZITTER: Dat gaan we straks vast horen van het college. Dan even kijken. Ik ben het even kwijt. De heer Boerman of de heer Van der Peet, wie is het galantst? De heer Van der Peet is het galantst.

De heer BOERMAN: Ik stond er eerder. En ik was ook nog aan het denken, want mevrouw Hup snijdt een onderwerp aan waar ik altijd wel iets van vind, waar ik ook altijd wel een mening over heb. Maar het gaat ook een beetje alle kanten op. Het gaat over de Purmerstraat. Het gaat over het geboortecentrum, het gaat over de Asserweg, over lijn 341. Wij hebben ook in de gebiedssessie gehoord van mensen van de Hoofdweg dat zij zich zorgen maakten over de veiligheid. Ook over de Waddenweg waren er vragen over de veiligheid en over de Paxlaan. Er zijn heel veel gebieden waar dat speelt. Het gaat ook over bereikbaarheid en bereikbaarheid gaat natuurlijk niet alleen over 'kun je naar die voorzieningen komen?', maar ook over 'zijn die voorzieningen ook een beetje in nabijheid?' Dat raakt alweer aan waar we eerder op de avond over spraken. Dus het is moeilijk om er één lijn uit te halen. Ik denk dat ik dan toch nogmaals aandacht vraag, en dat hebben we ook al eerder gevraagd, voor de verkeersveiligheid, want die horen we toch heel vaak terug. Als het gaat over de Hoofdweg, als het gaat over de Paxlaan en Waddenweg. Al die plekken waar die… Al die stroomwegen zijn in onze gemeente eigenlijk veel te gevaarlijk.

De VOORZITTER: Dank u wel. De heer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: De heer Boerman probeerde allerlei onderwerpen aan elkaar vast te maken en hij brengt een nieuw onderwerp in. Ik moet ook weer even nadenken hoe ik hier nu op ga reageren. Maar over verkeersveiligheid hebben we volgens mij binnenkort een sessie. Dus daar gaan we het uitgebreid met elkaar over hebben.
En mijnheer Rip over de haltes. Ik denk dat we sinds de concessie Amstelland-Meerlanden van start is gegaan in 2018 zien dat die sociale functie van het ov heel erg belangrijk is. Die concessie gaat heel erg op halteafstanden en minimale cirkels en die vervoerder heeft heel veel vrijheid in plannen en daar kunnen we eigenlijk niets van zeggen. Helaas gaat pas in 2032 weer een nieuwe concessie lopen. Dus dan kunnen we pas echt aan de knoppen draaien. Des te meer reden om in de sessies die we hebben over vervoersplannen, ook gewoon prijskaartjes op te vragen. Daar hebben we ook al een paar keer aandacht voor gevraagd. Ik zie mevrouw Ruigrok al knikken. Als we dan die haltes open willen hebben, weten we dat het extra geld moet kosten, maar wat is dat bedrag dan? Want dan kunnen wij een afweging maken met elkaar als raad of we dat ervoor over hebben.

De VOORZITTER: Ja helemaal goed. Mijnheer Rip, u voelt zich aangesproken. U mag hierop reageren. Gaat uw gang.

De heer RIP: Ik wil van mijn mijnheer Van der Peet weten hoe dat dan precies werkt. Het is een HOV. Ik hoor u zeggen 'er worden afstanden berekend, tijd wordt meegenomen'. Betekent dat dat als die bus een paar seconden sneller rijdt, hij dan nog binnen de definitie van HOV valt? Is dat de reden dat ze dan over een heel traject kijken 'waar kunnen we dusdanig efficiency halen door toch aan die definitie van HOV te voldoen?' Is dat dan de reden om die lijnen te schrappen? Want waarom schrap je een lijn?

De VOORZITTER: Ja, mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: In de Vervoerregio hebben we het hier wel vaker over en dan wordt er wel eens gezegd 'een vervoerder vervoert pakketjes'. Die pakketjes hebben een bepaalde waarde. Dat zijn dan in dit geval reizigers. Maar het is heel simpel. Als er te weinig reizigers bij een halte instappen, gaat die vervoerder op een gegeven moment die halte opheffen. En als wij de regeltjes niet scherp genoeg hebben gesteld, van 'zoveel maximale loopafstand vanaf een bepaalde plek', staan we gewoon met lege handen. Het is vooral op vraag en aanbod in dit geval.

De VOORZITTER: Oké. Tot slot mijnheer Rip.

De heer RIP: Ja, maar goed, ik weet niet wat dan de boodschap is die we mee moeten geven aan de mensen hier op de tribune en in de wijken Pax, Overbos en Bornholm. Is dat dan dat we er tot 2032 niets aan kunnen doen? Is dat de boodschap dan?

De VOORZITTER: Mijnheer van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Dat is precies waarom ik net zei dat we dus, als we daarin willen sturen, ook moeten opvragen wat dat gaat kosten. Dan kunnen we een afweging maken. De afgelopen jaren hebben we eigenlijk vaak wensen ingediend 'kunt u die lijn nog openhouden? Kunt u de lijn nog een beetje zo laten rijden?' Daar kwam altijd een nee op van Connexxion. Laten we nu eens horen, en dat hebben we al gevraagd aan de wethouder, 'dat kan, maar dat kost zoveel geld'. Dan kunnen we hier afwegen of we de sociale functie van het ov daar tegenop vinden wegen.

De VOORZITTER: Goed, dan gaan we naar het college. Portefeuillehouder Ruigrok vraag ik een reactie te geven.

Wethouder RUIGROK: Dank u wel. Dat heb ik natuurlijk ook veel gehoord op de bijeenkomsten in Hoofddorp. Verkeer/vervoer is altijd een belangrijk onderwerp en die bus 341 is ook steeds voorbijgekomen. Wij hebben dat al een tijdje, mijnheer Van der Peet zei dat al, op onze zogenaamde sleeplijst staan. We vragen het elke keer aan Connexxion en die zegt dan 'ja, dat kan eigenlijk niet goed uit'. En dan zegt mijnheer Rip 'hoe is die afweging dan?' De kosten bijvoorbeeld – mijnheer Van der Peet zei 'ik heb het al een aantal keer gevraagd, maar ik heb nu net ook weer een antwoord – één minuut extra stoppen is € 1,6 miljoen per jaar extra exploitatiekosten. Dat zijn natuurlijk bedragen waar je heel goed over na moet denken; willen we dat? Want juist deze bus 341… Ik heb een kaartje gekregen, dat kan ik ook met u allemaal delen, waarin in cirkels aangegeven staat 'waar zijn alle haltes in de buurt van langzamere en snellere verbindingen'. Eigenlijk heeft dit stuk, Pax, de beste dichtheid van zo'n beetje heel de gemeente Haarlemmermeer. Dus natuurlijk kun je zeggen 'we zouden het nog beter willen'. Maar je moet eigenlijk kijken 'zijn er ook alternatieven om naar en van die halte te komen? Kunnen we ook hier inzetten op bijvoorbeeld AutoMaatje, of MeerOV? Of zijn er andere manieren om met de fiets, of lopend, of beter naar die haltes te komen?' Want die HOV-haltes zijn heel populair omdat ze zo snel van A naar B gaan. We zijn dus eigenlijk op zoek, en dat doen we ook met de Vervoerregio,

om die publieke mobiliteit van deur tot deur te optimaliseren. Dat is niet altijd een bus nog extra laten stoppen.

De VOORZITTER: Dank u wel mevrouw Ruigrok. Mijnheer Rip nog.

De heer RIP: Ik snap heel goed wat de portefeuillehouder zegt, maar het begint bij mij toch een beetje kriebelig te worden als de berekeningen op minuten en secondes worden geleverd. Dan zou ik heel graag die berekening wel eens willen zien. Maar het is ook een beetje contrair aan het feit dat wij toch proberen om de mens uit die auto te halen en zoveel mogelijk gebruik te maken van het ov. Dus ik zit ook een beetje te zoeken. Ik denk dat we ook een klein beetje weer terug moeten van die prestatiesamenleving en dat het alleen maar gaat om tijd en tijd en geld en geld. Het gaat ook om effecten waar we misschien op de langere termijn ons voordeel mee doen en dat is dus dat we zoveel mogelijk mensen in het ov willen hebben. Dus ik zit er een beetje lastig in. Het is misschien wel iets voor de Rekenkamer om die berekening nog eens een keer te toetsen. Dat zou misschien nog wel een keer goed zijn.

De VOORZITTER: Bent u het daarmee eens, mevrouw Ruigrok?

Wethouder RUIGROK: Ik ben het best vaak eens met mijnheer Rip, maar je moet inderdaad afwegingen maken 'hoe maak je het zo aantrekkelijk mogelijk en hoe zorg je dat mensen toch bij die haltes kunnen komen?' En dat hoeft niet altijd met een extra bus. Je kunt er echt wel voor zorgen dat het prettiger en beter wordt om die deur-tot-deurmobiliteit te activeren, maar het is niet altijd gezegd dat je daar een extra halte voor moet plaatsen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Het laatste woord geef ik aan mevrouw Hup.

Mevrouw HUP: Dank allen voor alle reacties en dank richting het college. Fijn dat dit onderwerp op het laatste moment nog is besproken. Ik ben daar even rustig voor gaan zitten. Niet helemaal topfit, maar ik vond het wel belangrijk dat wij dit onderwerp alsnog konden bespreken naar aanleiding van ons werkbezoek. Tot zover, voorzitter.

De VOORZITTER: U ook bedankt. Dan constateer ik dat alle fracties die aanwezig zijn, hebben gesproken. We hebben nog dertig minuten voor de tweede termijn. Ik stel voor om even vijf minuten te schorsen voor een korte pauze waarin u mogelijk met elkaar kunt bespreken welke onderwerpen nog aan bod zouden kunnen komen. De onderwerpen zal ik na de schorsing plenair ophalen. Ik schors voor vijf minuten.

Schorsing

De VOORZITTER: Dames en heren, ik heropen de gebiedssessie. Ik vraag u allen om weer plek te nemen. Voor iedereen in de zaal, neemt u uw plek weer in. Dames en heren, ik wil wel een nieuwsbericht voorlezen inderdaad. Dames en heren, ook hier aan deze kant, ik verzoek u om nu uw plek in te nemen of de zaal te verlaten. Dank u wel. De deur mag ook dicht. Ook mevrouw Ruigrok. Iedereen zit weer, de deuren graag dicht, dan vangen we aan met de tweede termijn. Ik heb even een ronde gedaan langs alle fracties en ik concludeer dat de VVD graag nog een onderwerp wil aansnijden voor de tweede termijn. Ik vraag hen dan ook om naar voren te komen achter het spreekgestoelte plaats te nemen en hun onderwerp met ons te delen. Mevrouw Van den Berg. U heeft… De zeven minuten zijn we eigenlijk kwijt. Gaat uw gang en we kijken wel hoe ver we komen. Wij hebben in ieder geval nog een half uur, maar zoveel zal het niet zijn, denk ik. Gaat u snel uw gang?

Mevrouw VAN DEN BERG: Dank u voorzitter. We hebben heel veel mensen gehoord en de VVD vindt het toch jammer als we niet deze tijd nog in gebruik nemen. Ik zat namelijk in metrolijn 1 en daar hoorde ik een betoog van een vrijwilliger op het Headville Skatepark. We zijn sowieso heel erg blij met al die vrijwilligers. Hij woont er schuin tegenover en hij doet stinkend zijn best om het netjes te houden, om het schoon te houden, maar vooral om het veilig te houden. En toen hij aan het spreken was, moest ik heel erg denken aan onze, landelijk zeer populair geworden, YouChoose-campagne waarin we tegen jongeren zeggen 'ga je skills opzoeken en ga iets leuks doen in plaats van in de criminele ellende te belanden'. Nu hoorde ik van deze vrijwilliger dat de onveiligheid op het skatepark vooral in de zomermaanden heel erg toenam omdat groepen jongeren van soms wel dertig tot veertig bij elkaar met fatbikes – ook al zo'n populair onderwerp van mij, zoals u wellicht nog weet – daar de boel onveilig maakten en daar natuurlijk niet zijn om te doen wat ze daar graag doen, namelijk skaten. Ik heb daar ook te horen gekregen, wat ik helemaal niet wist, dat het gewoon een wereldwijd fenomeen is om met je skateboard overal naartoe te gaan en skatebanen te gaan bekijken. Maar om even terug te komen op de campagne YouChoose. Ik vind dat als wij jongeren aansporen om dat soort dingen te doen, wij ook moeten proberen ze dat heel veilig te laten doen. Het college heeft al een reactie gegeven. We hebben al heel veel dingen aangepast daar bij die skatebaan, maar zij willen graag toch een soort hekken om te zorgen dat ze met die fietsen niet zo makkelijk meer erop rijden, zodat die hele skatebaan bevolkt wordt door die groepen hangjongeren. Nu lees ik dat het college zegt 'dat doen we niet, want het moet een openbare speelplek blijven'. Volgens mij blijft het dat ook gewoon op het moment dat je daar een soort hekken neerzet waardoor fietsers er niet zo makkelijk in kunnen. Dat is waar ik het toch even met de collega's over wil hebben. Ik zou dat verzoek toch graag willen doen.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van den Berg. Dan ga ik naar de heer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Ja voorzitter, dank u wel. Volgens mij zat ik in dezelfde metrolijn en ik was echt onder de indruk van het verhaal van de betreffende vrijwilliger. Wat die persoon in zijn eentje doet, vrijwillig, met heel veel jongeren en het goede werk dat hij doet door jongeren op het rechte pad te weten te brengen, is echt indrukwekkend. Dat moet je dus omarmen. En aan de factoren die dat in de weg zouden kunnen staan, moet je zeker op deze locatie gewoon wat doen. Dus of het nu moeilijk is of niet, los dit op, want die jongen, met heel veel anderen, lost heel veel problemen op. Laten we dat niet vergeten. Als hij met al die jongeren zijn werk niet kan voortzetten, hebben we veel meer problemen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik naar de heer Meijer.

De heer MEIJER: Mevrouw Van den Berg, uitstekend idee. Ik zou zeggen, maak er een motie van en die dienen we in. Want het kan toch niet zo zijn dat die jongeren daar niet kunnen skaten omdat die fatbikes daar rondcrossen. Prima.

De VOORZITTER: Dan gaan we naar mevrouw Denie.

Mevrouw DENIE: Ja, dank u. Ik ben positief verrast. Ik had niet verwacht, na het debat dat mevrouw Van den Berg en ik hebben gehad over coffeeshops, dat wij elkaar zouden kunnen vinden. Maar ik had het idee inderdaad ook al eerder, dus ik ben eigenlijk heel positief. Ik zou er nog aan willen toevoegen dat we er eventueel een bordje bij kunnen ophangen waar dan 'sport/recreatieparkje' of zoiets op staat, juist om het duidelijk te maken zodat ze niet zeggen 'ja, maar er staat niet wat het is'. Daarnaast wel een pleidooi om niet alleen maar jongeren te criminaliseren die daar ook willen hangen. Het is een plek voor iedereen, maar het is niet de bedoeling dat we daar met fietsen op gaan.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik naar mevrouw Elfers.

Mevrouw ELFERS: Ja dank u wel, voorzitter. Ik woon op hetzelfde eiland als deze mijnheer, deze vrijwilliger die een heel team van vrijwilligers om zich heen heeft. Mijn oudste is nu 14,5 jaar en sinds hij zes is, loopt hij ook al rond op die plek. Helaas, we hebben het zien veranderen van een gezellige plek, naar een plek die iets minder gezellig is geworden. Daar wordt al heel veel aan gedaan. En ook het verzoek van een hek ligt er al een tijdje, waarvan ook wel duidelijk aangegeven wordt… De ambulance staat er regelmatig want ze oefenen en ze doen van zo, tot zo. Het is een regionale trekpleister en sommigen trainen daar echt voor grote wedstrijden dus het gaat meer dan eens fout. En zo'n hek belemmert ook, voor een deel, de toegang voor hulpdiensten. Dat is ook een van de redenen waarom er niet zo enthousiast op gereageerd wordt. Daarnaast is er verlichting aangegaan om het een en ander te voorkomen. Die staat nu tot 22.00 uur aan om het een en ander tegen te houden. Er zijn heel duidelijk borden met de huisregels geplaatst, allemaal in overleg met de vrijwilligers die het inderdaad onderhouden, maar daar ook echt bezig zijn in ploegendiensten 'kunnen we de regels uitleggen? Wat mag hier wel? Wat niet, hoe gaan we met elkaar om?' Dus ik snap waar het idee van een hek vandaan komt. Alleen zal dat nog steeds een aantal zaken waar deze jongeren of deze groep behoefte aan heeft niet weren, want ook in de coronatijd stond er een heel groot hoog hek omheen omdat je er niet meer bij mocht zijn. Dat werd opengebroken. Er werd overheen gegaan. Het werd stuk gemaakt. Dus als je een gewoon schoolpleinhekje maakt, gaan ze daar ook nog overheen. Sterker nog, je ziet dat het een stunt gaat worden. Ik denk dat we dat met zijn allen niet willen. Dus ik erken de zorgen en de behoeften die er zijn. Alleen welke oplossing er is? Die zit 'm niet in het hek wat mij betreft. Maar laten we wel kijken naar wat we nog wel kunnen proberen te verbeteren daar, met alles wat we daar al doen binnen de mogelijkheden die er zijn.

De VOORZITTER: Dan ga ik naar mijnheer Vermeulen.

De heer VERMEULEN: Een heel verhaal. Uit wat ik hoorde, heb ik één woord gehaald en dat is het woord 'behoefte'. Je ziet hier een plek waar diverse behoeftes samenkomen. Voor één behoefte is de plek gecreëerd en voor een andere behoefte niet. Maar ik denk wel dat het van belang is dat ook de jongeren die daar komen en die dus oneigenlijk gebruik maken van het skatepark, wel in hun behoefte gefaciliteerd kunnen worden, want dan hoeven ze daar niet meer naartoe. Dus ik zie helemaal niets in hekken ergens omheen zetten, maar wel in het gesprek aangaan en onderzoeken 'waar hebben die jongeren die daar nu hun plek gevonden hebben, behoefte aan en hoe kunnen we die faciliteren?' Ik denk dat als we daar een antwoord op hebben, helemaal geen hek meer nodig is.

De VOORZITTER: Mijnheer Boerman.

De heer BOERMAN: Ja, dank voorzitter. Ik vind het ook een beetje jammer dat de discussie zich nu verengt tot wel een hek of geen hek. Volgens mij was de pitch van de vrijwilliger daar echt wel breder dan alleen 'er moet een hekje komen'. Het was volgens mij ook 'er moeten ook voorzieningen voor de skaters komen', bijvoorbeeld. Ik vind het jammer dat de VVD dat dan niet aanraakt en het toch weer meteen meer zoekt in die, dat vind ik toch, kant van de repressie. Terwijl we ook zouden moeten kijken 'hoe kunnen we het nu zo inrichten dat het ook voor die skaters zo prettig mogelijk is?' Ik ben niet zo ver dat dat ik zeg 'er moet een hek komen of er moet geen hek komen', maar het was echt wel meer dan alleen 'het gaat om een hek'.

De VOORZITTER: Ik ga even naar mevrouw Van den Berg, misschien kan ze dat toelichten.

Mevrouw VAN DEN BERG: Ja, dank u wel voorzitter. Even als toelichting op mijnheer Boerman, dat ik op al die andere dingen niet teruggekomen ben, is omdat het college inmiddels geantwoord heeft dat dat allemaal al gebeurd is, wat mevrouw Elfers ook al noemde, de verlichting, zelfs een kist met een EHBO-doos en weet ik veel. In ieder geval is er al heel veel gebeurd. Het gaat mij om de veiligheid. Als ik van die vrijwilligers hoor dat ze op een gegeven moment weggaan met hun skateboards omdat ze zich onveilig voelen omdat er dertig, veertig man daar de boel staat te intimideren... Natuurlijk is zo'n hek geen oplossing, maar ik vind het wel heel erg jammer dat die jongeren die dus wel iets doen met hun skills en die daar gewoon een beetje een sport willen beoefenen, zich onveilig voelen en vertrekken omdat de plek wordt ingenomen door een groep jongeren die van mij ook mag chillen, maar dan ergens anders en niet op de skatebaan.

De VOORZITTER: Ja dan, kijk ik nog even, mevrouw Elfers? Ja. Gaat uw gang.

Mevrouw ELFERS: Dat is dan toch weer dat hele verhaal, zoals mijnheer Vermeulen zei, over de behoefte. Inderdaad, er is een groep jongeren die behoefte heeft om een kampvuurtje te stoken zodra de lichten uit zijn en te hangen en die verdringen dan inderdaad de groep die serieus met zijn sport of zijn hobby bezig is. Dat betekent wel dat we als raad moeten kijken 'waar kunnen we dan bepaalde behoeftes invullen of tegemoetkomen aan bepaalde behoeftes?' Er staat ook een JOP, 50 meter verderop, dus daar kunnen ze ook naartoe. Dat zij ervoor kiezen omdat het uitnodigt om met een fatbike over dat park heen te gaan, ja... Maar goed. Een beroep doen op ouders. Er is ook een hele tijd geweest dat er echt jeugd was die heel dreigend deed en echt vervelend deed, want er gebeuren ook echt dingen die het daglicht niet kunnen verdragen. Toen is er een groep vaders opgestaan die 's avonds daar bezig zijn geweest. Alleen blijkt dat niet de oplossing. Wellicht dat wij dan als gemeenteraadsleden moeten kijken 'waar zit de behoefte en hoe kunnen wij die invullen?' Je zult het op deze plek denk ik nooit helemaal krijgen zoals die skaters het graag willen, want het is en het blijft wel een openbare plek. Dat is wel een beetje... Die skaters vinden dat die er alleen voor hen is en dat is wel elke keer punt van discussie. En een punt, voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan mevrouw Denie.

Mevrouw DENIE: Dank u wel voorzitter. Ik ben eigenlijk best blij te horen dat mijn collega-raadsleden in oplossingen willen denken, want die hebben wij. Die hebben we al eerder aangedragen met GroenLinks. Dat is namelijk de inzet van jongerenwerkers en daar niet op bezuinigen want in Badhoevedorp hebben we gezien dat die aanpak werkt. Dus ik nodig jullie van harte uit om de koppen bij elkaar te steken om te kijken hoe we die bezuinigingen op het jongerenwerk kunnen terugdraaien.

De VOORZITTER: Mijnheer Van der Peet.

De heer VAN DER PEET: Dank u wel voorzitter. Ik hoor heel vaak het woord 'behoefte' voorbijkomen, maar volgens mij heeft dit ook gewoon met gedrag te maken. Dat is niet zozeer een behoefte die je gaat invullen, maar gewoon zeggen dat iets wat daar gebeurt, niet goed is. Welke maatregelen je ook moet nemen, of dat nu een hek is of iets anders, dat foute gedrag moet gewoon stoppen, want dat gaat ten koste van het goede dat daar gebeurt. Wat het college daar ook aan kan doen, doe het. Of dat een hek is of niet. Maar we moeten niet denken dat we daar fout gedrag moeten faciliteren. Daar wil ik eigenlijk helemaal niet aan.

De VOORZITTER: Prima. Ik zie mijnheer Vermeulen nog staan. Gaat uw gang.

De heer VERMEULEN: Ik hoor nu dat er goed en fout gedrag bestaat. Ja, dat zal. Maar als iemand graag op zijn op zijn scooter een wheelie wil maken, is dat fout gedrag. Sommige mensen nemen daar aanstoot aan en ik kan me voorstellen dat als je op de fiets op het fietspad bent en er komt iemand aan van de andere kant die een wheelie maakt, dat onprettig is. Maar uiteindelijk wil je graag dat alle jeugd in de behoeften – voor zover dat geen criminaliteit is – gefaciliteerd wordt. Als je dan één plek hebt waar iedereen naartoe trekt, moet je kijken 'hoe kan je degenen die daarnaartoe trekken ook een plek geven in onze maatschappij waar ze dat kunnen doen?' Is dat ongewenst gedrag of is het gewenst gedrag? Misschien voor u ongewenst, maar voor de jeugd heel gewenst. Alleen is het niet de bedoeling dat de jeugd elkaar gaat verdringen op een bepaalde plek. Dat moeten we voorkomen. Dat ben ik met u eens, maar bent u het met mij eens dat we ook degene die daar wil hangen met zijn fatbike en daar weet ik veel wat wil doen met die fiets, ook de ruimte moet hebben om dat te doen?

De VOORZITTER: Ja, mijnheer Van der Peet, u wilde nog even reageren tot slot?

De heer VAN DER PEET: Moeten we dan een fatbiketrack of zoiets bouwen? Volgens mij moeten we niet in de discussie komen dat het de fatbikers tegen de skaters zijn. Dat heb ik niet teruggehoord uit de oproep. Er zijn daar gewoon vechtpartijen, bedreigingen, drugs dealen en dat soort praktijken. Dat is gewoon strafbaar gedrag dat we niet moeten tolereren.

De VOORZITTER: Dank u wel. Mevrouw Van den Berg, zullen we even naar het college gaan om eens zijn licht erop te laten schijnen? Dan zie ik mevrouw Steffens namens het college. Gaat uw gang.

Wethouder STEFFENS: Voorzitter, ik had een grapje willen maken omdat ik dacht 'ik moet een hoop uitleggen'. En toen kwam mevrouw Elfers en die zei eigenlijk alles wat ik hier had opgeschreven voor mezelf. Dat was heel toevallig. Ik was zelfs verrast, anders had ik het niet hoeven doen. Maar het aardige is dat er ook een aantal dingen gezegd is, ook door de anderen… Ik mis een grap voorzitter, die komt vast later. O, we hebben ook een beller. Dat is mooi voor u, ik ga weer verder.

De VOORZITTER: Gaat uw gang.

Wethouder STEFFENS: Waarmee ik eigenlijk nog op twee dingen wil ingaan. Want ik hoor u zeggen 'het gaat ons om de veiligheid'. Dan gaat het dus eigenlijk om zaken die gewoon losstaan van het feit dat het om een plek gaat waar de skatebaan gebruikt wordt. Want als het gaat om de veiligheid van de skaters in de zin van 'als er iets met je gebeurt', dan ligt er een EHBO-kist en we hebben die skatecoaches, waar we natuurlijk enorm blij mee zijn, een hele groep mensen die daar de helpende hand bieden en proberen die jongeren ook op een leuke manier de goede kant op te krijgen. Maar mijnheer Van der Peet zegt terecht 'tegen de dingen die daar gebeuren die het daglicht niet kunnen verdragen, moeten we gewoon optreden'. Dat betekent dat mensen het moeten melden als ze dit soort overlast ervaren. Ik was ook blij dat mevrouw Elfers zei 'je kunt natuurlijk ook ouders daarop aanspreken', van 'let een beetje op je eigen kind of soms ook op dat van een ander'.
Dan is er een aantal vragen dat zij ook hebben gesteld. Ze vragen bijvoorbeeld om een plaskruis – dat is een vreselijk woord, maar dat moet ik hier wel zeggen – waarvan ze zeggen 'het zou zo fijn zijn als dat er stond'. Maar dan trek je soms ook de verkeerde groep aan die dan denkt 'hé, hier kan ik 's avonds of 's nachts ook nog lekker staan, ik heb een JOP in de buurt, ik kan er nog eventjes mijn behoefte achterlaten', een andere behoefte dan waar u het net over had. Dan zijn we, denk ik, niet op de goede weg. Ik vind het belangrijk dat u weet dat we met hen in gesprek waren, want de dingen die in de brief aan u stonden, waren dingen die al gebeurd waren voordat we daar op bezoek zijn geweest. En we blijven met hen in gesprek, want als we iets kunnen doen om de situatie voor meer jongeren een leuke

plek te maken, dan zullen we het zeker niet laten. Maar we willen bijvoorbeeld niet een hek neerzetten of een aantal andere ingrepen doen waarvan we denken 'dan gaat het eigenlijk zijn doel voorbij'.

De VOORZITTER: Dank u wel. Ik zie mevrouw Denie nog even met een vraag aan de portefeuillehouder, gaat uw gang.

Mevrouw DENIE: Dank u wel. Ik maakte er net natuurlijk… Jongerenwerk is mijn stokpaardje. Maar ik heb wel even een oprechte vraag aan de wethouder en ik sta er ook echt achter. Want we hebben soortgelijke problematiek, niet bij een skateparkje, in Badhoevedorp gehad, waar jongeren echt overlast veroorzaakten. Daar heeft de aanpak met jongerenwerkers echt effect gehad. Bent u bereid om te kijken of we daar dan meer op kunnen inzetten met jongerenwerkers zodat die overlast beperkt kan worden?

De VOORZITTER: Mevrouw Steffens.

Wethouder STEFFENS: Maar dat gebeurt al. Ze zijn er regelmatig. Ze zijn overigens op allerlei plekken, maar zeker ook hier op Headville Skatepark. Zij doen daar een ronde. Ze voeren gesprekken en ze zorgen op die manier ook soms dat ook de jongere jongeren iets meer aan de beurt komen dan de wat oudere, die dat toch wat meer voor zichzelf kunnen regelen. Ik denk dat het vooral de excessen zijn waarvan we zien dat mensen er echt overlast van ervaren en waar het ook echt gaat om onveilige situaties of zaken die, zoals mijnheer Van der Peet al aankaartte, gewoon het daglicht niet kunnen verdragen. Dus daar moet een ander optreden dan wij.

De VOORZITTER: Ik hoor heel veel veiligheid en overlast. Ik kijk toch even naar de portefeuillehouder van Veiligheid, Openbare Orde en overlast, mevrouw Schuurmans. Gaat uw gang.

Burgemeester SCHUURMANS: Ja voorzitter, dank u wel. Ik heb de neiging om het wel te willen relativeren. Ik ben ongelooflijk trots op een plek waar zoveel jongeren elkaar weten te vinden. Ik woon er in de buurt. Het is een feest als ik zie hoeveel jeugd zich daar bezighoudt. En de raad had het net over dat jongeren plekken willen waar ze zichzelf kunnen entertainen. Nou, hier zouden we er echt een paar van in de gemeente moeten hebben. Want wat heerlijk als ze lekker hun energie kwijt kunnen.
Als er zoveel mensen bij elkaar zijn, van welke leeftijd dan ook, dan gebeuren er dingen. En er gebeuren dingen. Er komen wel eens mensen langs die denken 'hé, jongeren, daar kunnen we drugs aan verkopen'. Dus dat gebeurt, maar ondertussen is er een heel mooi systeem van vrijwilligers, die fantastische coaches, er wordt door jongerenwerkers, door jongerenhandhavers en door jeugdpolitie enorm vaak contact gezocht. Ik denk dat als het enige probleem dat we hebben, is dat er zoveel mensen zijn zodat er ook regelmatig dingen gebeuren die het daglicht niet kunnen verdragen – maar die worden allemaal keurig opgepakt – als dat het grootste probleem is, dan ben ik heel trots op onze gemeente. Dus ik wilde het relativeren.
En ja, er zitten mensen die graag willen skaten en er zitten mensen die willen hangen en er zijn mensen die er graag met hun fietsen overheen willen gaan. Dat botst en dat betekent dat er heel veel in geïnvesteerd wordt om onderling met elkaar af te stemmen. En iedere keer als ik met een van die drie groepen die ik net noemde, meeloop, ben ik ook onder de indruk van de manier waarop zij dat aanpakken, dus ik wilde eigenlijk iets positiefs terugzeggen.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dat is echt ook gehoord. Dan ga ik even terug naar mevrouw Van den Berg. U heeft echt ruimschoots de tijd gehad om het onderwerp te bespreken.

Mevrouw VAN DEN BERG: Ja, daar ben ik blij mee. Het is een belangrijk onderwerp. Ik dank de collega's voor de positieve reacties en ideeën. Dank ook aan allebei de portefeuillehouders en zeker

ook voor het feit dat het positief is. Dat vind ik het ook. Ik hoop ook dat het dat blijft. Alleen was mijn focus echt op de veiligheid en dat ik vind dat we daarop moeten blijven focussen. Dat gebeurt gelukkig. Ik hoop dat het nog heel lang een heel mooie plek blijft voor heel veel jongeren. Dank u wel voorzitter.

De VOORZITTER: U ook bedankt en hiermee zijn we aan het eind gekomen van deze sessie. Ik wil iedereen bedanken voor zijn/haar inbreng. Ik wil met name ook de inwoners van Hoofddorp-Centrum en Hoofddorp-Zuidwest danken voor de aanwezigheid hier, maar zeer zeker ook voor hun gastvrijheid toen wij daar waren en hun verhalen mochten horen. Dus bij dezen, namens de commissie dank daarvoor.
Er is een aantal toezeggingen gedaan. Die zijn echt genoteerd, dus daar komen we nog op terug. Ik ga ze niet allemaal noemen want ik heb niet zoveel tijd meer. Dan is het volgende bezoek, dat ook zeer waardevol is, op 21 maart 2024. Dan zal de raad op locatie gaan, dit keer naar Haarlemmermeer-Noord. Ik dank u wel.